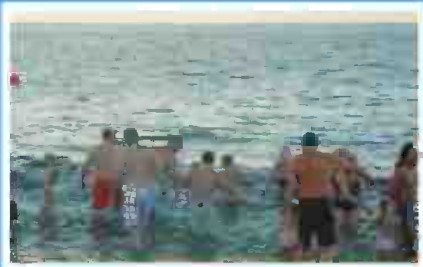

Ras KraLiLiel

FEBRUARI 2010

JEAN PHILIPPE RIEU

NIEUWJAARSDUIK

DE PARADE

FIETSEN IN OMAN

Voor Nederlandstaligen in Oman

Choose your personal kind of comfort with KLM

Book your seat on KLM Economy Comfort and enjoy extra legroom.

For more information call:
KLM on 24 566 737

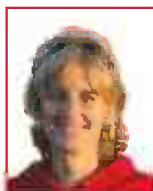

Journeys of Inspiration

More offers on KLM.COM

Gesine Kampman

Anneke van Gisbergen

Sandra Kapoh

Steph Bloemarts

Angela Mazairac

Heleen Elzenga

Spannend en spanning! Een gevoel dat bij een groot aantal mensen leefde de afgelopen periode en dat we ook terugvinden in deze Raskrabbel: Haal ik mijn rijbewijs? Hoe verloopt de Royal Parade? Lijkt hij op z'n broer? Yes!, ik mag meedoen aan de grootste zwemwedstrijd van Abu Dhabi! Wat gaan we beleven onderweg van Oman naar Nederland? Wat is nu die Wave waar zoveel over gesproken wordt? (Waar) gaat het Oranjebal dit jaar plaatsvinden? Hoe zijn de Cito-toetsen verlopen voor de groep 8 kinderen? Waar gaan we volgend jaar naar toe? En is dat nieuwe restaurant de moeite waard?

Never a dull moment in Oman. Met als cultureel hoogtepunt het Sohar Music Festival waarover Roel van de Loo enthousiast verslag doet - dat ons nadien doet afvragen: 'Waarom zijn wij daar niet geweest?'

We stellen u graag voor aan Angela Mazairac, die ons redactieteam is komen versterken. Op pagina 6 en 7 vindt u haar eerste bijdrage.

We danken wederom alle schrijvers die de moeite hebben genomen om hun verhaal op te tekenen en geen schroom hebben dit met ons te delen. Het aanbod is divers en dit tekent ons allen blijkbaar: we zien overal een verhaal in!

Overigens willen we de rubriek 'Reisverslagen' weer introduceren. Heb je een leuke trip hebt gemaakt in het binnen- of naar het buitenland: laat het ons weten en schrijf je ervaringen, voorzien van foto's, op en stuur die naar ons toe!

Ten slotte, of je nu vertrekt dit jaar, even mag/wil blijven of als je het nog niet weet, laten we blijven genieten van wat we hier hebben en wat we hier doen!

Gesine Kampman
Anneke van Gisbergen

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt 4 maal per jaar. Het redactieteam wordt gevormd door:

HOOFDREDACTIE
Anneke van Gisbergen
Gesine Kampman

LAY OUT
Anneke van Gisbergen
Steph Bloemarts

VASTE SCHRIJVERS
Sandra Kapoh

CORRECTIES
Gesine Kampman

DISTRIBUTIE
Heleen Elzenga

Financieel Beheer/Advertenties
Hans van Tuyll

Druk
Modern Colour Printers L.L.C.

Website
www.raskrabbel.nl

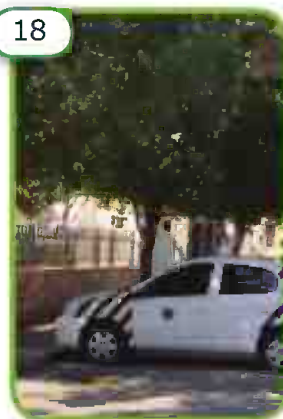
Abonnementen
Kostenloos aan te vragen in Oman via:
Heleen Elzenga
p/a PDO UWB/52
P.O. Box 81
Muscat, 100
e-mail: raskrabbel@hotmail.com

Adverteerders
KLM
Nawras
BB&L
Al Qurum dierenarts
Qurm Medical Centre L.L.C.

Uitgave mede mogelijk gemaakt door
Jaargang 25, nummer 2

Inhoudsopgave

VASTE RUBRIEKEN

- 3. Voorwoord
- 4. Inhoudsopgave en vaste info
- 5. Holland Comité
- 9. Anna Casa Nova
- 12. Restaurant Review
- 22. Aankomst Sinterklaas
- 23. Nieuwjaarsduik
- 24. Toys for boys
- 28. Nieuws van de Ambassade
- 30. Ceciel's boekenpagina
- 36. Kinderpagina
- 42. Prikbord

REPORTAGES EN FOTO'S

- 6. Interview Jean Philippe Rieu
- 8. Sohar Music Festival
- 11. Iets nieuws in bed
- 14. Petra in de Parade
- 18. Rijles in Oman
- 20. Wonen in The Wave
- 26. Fietsen in Oman
- 31. Deborah
- 32. Zwemvierdaagse 2009
- 33. Zwemmen in Abu Dhabi
- 34. Terugreis naar Holland
- 38. Schildervriendinnen

AANKONDIGINGEN

- 10. Kinderfeest
- 13. Hollandse brievenbus
- 25. Avondvierdaagse
- 40. Vrijmarkt/Regatta
- 41. Kalender
- 43. Oranjebal

Deadline 15 april 2010

MOTHER EN BABY
SUPPORT GROUP

Voor advies en informatie met betrekking tot zwangerschap en kraamtijd voor moeder en baby.
Eli Busby: 24678318/ 99592431
eabusby@omantel.net.om Inger Boom 99144210

De Peuterspeelzaal voor peuters van twee tot drie jaar, onder leiding van Isabelle Stevens. Voor meer informatie, neem contact op met haar. GSM: 92765978.

Vaste Info

NIEUWE

Nederlandstaligen in Oman

Sander en Fokje Koster met hun zoon **Teun** (2008)
In Muscat sinds januari 2010.

Zeger en Trees van Asch van Wijck in Sohar sinds januari 2010

Geboren:

Tim Evert op 29 januari 2010, zoon van **Judith en Herman Visser**

Heb je ook iets leuks om in te sturen???

Super! Lever dan je tekst aan in een Word document. Het lettertype dat we gebruiken is Verdana, 11 pt. We houden ongeveer 450 woorden per pagina aan, dan heb je nog wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen graag apart aanleveren (hoge resolutie jpg svp). Als je het anders wilt aanleveren (bijv. PDF of Photoshop), overleg dan eerst even met de redactie (geen Powerpoint!)

Als dit nummer van de Raskrabbel bij u thuis ligt, is het alweer begin februari en is het Holland Comité ruim over de helft van haar eerste deel van het seizoen 2009-2010.

In dit nummer kijken we even terug op wat is geweest, kunnen we wegdromen bij de foto's van onze trouwe persfotografe Anneke van Gisbergen. Het progressive diner volgde kort op onze succesvolle Kickoff party. Ook dit jaar bleek deze formule weer een groot succes. We hadden 80 deelnemers, een goede mix van oud en nieuw in Oman die allen hebben genoten van de meest uiteenlopende gerechten. Het dessert ten terrasse van Ans en Peter Goossens is altijd weer een geweldige afsluiting !

De zwemvierdaagse had dit jaar een record aantal deelnemers van 96, die samen zeker 500 km hebben gezwommen. Eervolle vermelding voor Hanna Sickler; zij deed dit jaar voor de 8e - en helaas laatste keer - mee. Onze dank gaat uit naar het organiserend comité, bestaande uit Lenka, Judith en Heleen K., die volgend jaar het stokje overdraagt aan Helga. Heleen, superbedankt voor je inzet de afgelopen jaren.

Sinterklaas kwam dit jaar gelukkig wel weer per boot aan. De zee was mooi en rustig, de lucht was blauw, het paard niet ziek, maar Sint was wel zijn prachtige ring kwijt. Gelukkig heeft Sint naast hele domme ook altijd wel een slimme piet en de ring werd gelukkig snel teruggevonden. Onze ambassadeur, de heer Van Wersch, die deze zeer oude traditie samen met zijn vrouw Liliane, bijwoonde sprak de gemeenschap toe. Hij herinnerde ons aan de creativiteit van de Nederlanders in den vreemde en niet in het minst van de Sint en zijn Pieten met het ontbreken van schoorsteen en open haard. Veel dank voor alle inzet aan Martine, Manon en Claudia, hun team van vrijwilligers en natuurlijk veel dank aan de Sint en zijn Pieten voor hun aanwezigheid dit jaar.

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

14 januari was het weer tijd voor de jaarlijkse Nieuwjaarsduik. Ging deze vorig jaar bijna niet door vanwege het slechte weer...dit jaar leken de nieuw ingestelde regels van de RAHRC roet in het eten te gooien. Gelukkig heeft u aan onze oproep gehoor gegeven en was de duik met meer dan 150 verkochte kaartjes een groot succes.

Het credo voor 2010: 'Wij zullen doorgaan!' houden wij als HC aan en wij weten zeker velen van u met ons.

Achterin deze Raskrabbel vindt u de activiteitenkalender en kunt u zien wat u nog allemaal te wachten staat tot de zomer. We gaan wederom een heerlijke tijd tegemoet en kunnen volop genieten van de door het Holland Comité georganiseerde evenementen.

Tot de zomer kunt u - in een notendop - nog verwachten: het Kinderfeest, het Oranjebal, de Avondvierdaagse, de Vrijmarkt en niet te vergeten de geweldige keuze aan goede Nederlandse films tijdens de Filmweek voor jong en oud en Cabaret van Nederlandse bodem.

Details van de evenementen zullen u ook nog per email toegestuurd worden.

Nathalie Reumer
voorzitter Holland Comité

Voorzitter	Nathalie Reumer
Secretariaat	Annemarie Nieuwenhuis
Penningmeester	Frank Wolters
Techniek & opbouw	Johnny de Leeuw, Michiel van Rijen
Impressariaat	Ans Goossens, Eddy Sibeijn Paola Hoek, Hilke van Lieshout
Raskrabbel liaison	Gesine Kampman, Anneke van Gisbergen
Ambassade liaison	Marc Mazairac
Oranjebal	Kees Nieuwenkamp
Kinderfeest	Laas Elzinga
Zwemvierdaagse	Heleen Klinkenberg
Avondvierdaagse	Annemarie Quadvlieg
Sinterklaas	Martine Berk
Vrijmarkt	Willemine Ridderhof

Secret of my Soul

door Angela Mazairac

Op uitnodiging van de Nederlandse ambassadeur, Stefan van Wersch, kwam Jean-Philippe Rieu de eerste helft van december naar Muscat gevlogen. Daar gaf hij op 14 december een eenmalig Classical Rendez-Vous met zijn ensemble in het auditorium van het Al Bustan Palace. Tijdens het optreden bracht hij een ode, speciaal door Jean-Philippe geschreven en gecomponeerd, aan Sultan Qaboos Bin Said ten gehore.

Achtervolgd door donkere wolken tuigt de redactie richting het Al Bustan Palace voor een interview met Jean-Philippe Rieu. Voor

wie hem nog niet kent: hij produceert, arrangeert, dirigeert, componeert, zingt, speelt de piano en is de jongere broer van André Rieu.

Wie is deze man? Daar komen we snel genoeg achter. In de lobby van het hotel komt een lange man aangelopen. Open gezicht, flinke bos met krullend haar, nieuwsgierige blik ('Ze lijken wel op elkaar, schiet het door ons heen..'). We worden spontaan en hartelijk begroet. Met zijn echtgenote neemt hij ons mee naar het Tuinpaviljoen aan zee. Een uitstekende plek om een interview af te nemen, lijkt ons zo.

Jean-Philippe is geboren en getogen in de wereld van de muziek. De helft van het gezin is zeer muzikaal ingesteld en heeft van hun hobby hun beroep gemaakt, de andere helft heeft een andere weg ingeslagen, maar allen

hebben een klassiek hart. Met het gezin vormden ze een vast ensemble waarbij met regelmaat thuis geoefend werd met harp, viool, piano en zang.

Spelen kinderen van zes op zaterdag voetbal op straat, Jean-Philippe ging dan liever naar het conservatorium van Luik om muziek te studeren. Na zijn studie aan het conservatorium te Maastricht gaf hij daar zelf les en was daarnaast dirigent van het orkest

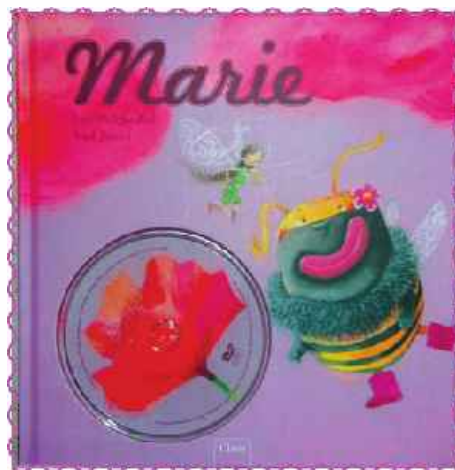
aldaar. Zo'n twaalf jaar geleden begon hij bij zijn broer André als dirigent van het orkest en manager van het productieteam. De zes jaren die volgden stond hij zijn broer bij met het produceren en regisseren van cd's en filmmuziek.

"Na zes jaar was het tijd om iets anders te gaan doen", zegt Jean-Philippe. "Ik wilde zelf gaan

componeren en cd's maken, maar dan op mijn manier." Het is voor Rieu heel belangrijk dat het een combinatie werd van hoofd, hart en gevoel. "Je moet

openstaan voor wat zich aanbiedt." Hij plant niets, alles overkomt hem. "Het is als een zaadje dat komt aanwaaien, ik plant het zaadje en iets moois bloeit op tot een bos bloemen."

Spelen kinderen van zes op zaterdag voetbal op straat, Jean-Philippe ging dan liever naar het conservatorium van Luik om muziek te studeren.

Al jaren speelde hij met de gedachte om een kinderboek te schrijven. Dat idee ontstond in de tijd dat hij veel met André op pad was en zijn kinderen minder zag en niet naar bed kon brengen. "Ik zat dan in het vliegtuig en verzong verhalen om thuis aan mijn kinderen te vertellen."

Een aantal jaren later kwam hij in contact met een kinderboekenuitgever die belangstelling had voor het personage Marie dat hij had gecreëerd en zo ontstond 'Marie'. Marie werd tijdens de Kinderboekenweek 2009 gelanceerd. Een prentenboek voor kinderen in de leeftijdscategorie van 3 tot 8 jaar met daarbij een dvd met muziek door Jean-Philippe gecomponeerd en illustraties waarbij elfje Marie helemaal tot leven komt. Van het een kwam het ander. Jean-Philippe wilde het boek op een bijzondere manier presenteren en dat deed hij met een kindervoorstelling waarmee hij nu in theaters optreedt. Ook vanuit het buitenland is al interesse getoond voor het boek. De Amerikaanse versie verschijnt begin 2010 en Marie 2 is inmiddels in de maak en bijna klaar. Daarnaast heeft hij ook een aantal cd's gemaakt als 'Pour Toi', 'Ronde', 'Azur' en zijn laatste cd 'Miracle'. De zowel gezongen als instrumentale muziek wordt afgewisseld met tekst en poëzie. Volgens Rieu is het een proces dat hij niet in de weg staat. "Ik kan niet anders, ik moet dit doen, het is het gevoel en het komt van hieruit", en wijst naar zijn hart en buik.

Zo ook met de ode aan de Sultan. Vorig jaar mei kwam Jean-Philippe Rieu in Maastricht in gesprek met ambassadeur Stefan van Wersch over

het geven van een concert in Muscat. Stefan vertelde hem wat de afgelopen veertig jaar in Oman is gebeurd.

Rieu vond dat zo bijzonder en was daar enorm van onder de indruk. "Ik heb toen besloten om een compositie te schrijven voor de Sultan."

De compositie kreeg als titel "Ode to his Majesty Sultan Qaboos

Al Said". Het stuk werd niet zomaar even op papier gezet. "Het is een continu proces. Ik breng nog steeds veranderingen aan. Ik weet nu nog niet hoe het overmorgenavond bij het concert zal klinken." Naast de ode bracht hij tijdens het concert ook stukken ten gehore van Vivaldi, Debussy, Salieri en Mozart en natuurlijk eigen composities. "Ik vind het chique (geweldig, red.) dat dit gerealiseerd wordt."

Van het concert dat hij op 14 december jl. heeft gegeven zal hij een cd maken met de titel "Secrets of my Soul". Hij hoopt dit jaar in maart de gelegenheid te krijgen deze persoonlijk aan te bieden aan His Majesty Sultan Qaboos Bin Said. Bij het concert was een afgevaardigde, Abdul Aziz bin Mohammed Al Rowas, de adviseur van HM van Culturele Zaken, aanwezig. Na

afloop kreeg Jean-Philippe een hoge onderscheiding op het gebied van kunst & cultuur officieel door hem overhandigd. De laatste woorden van Jean-Philippe waren voordat we afscheid namen: "Ik kom zeker terug naar Oman."

Het is een continu proces. Ik breng nog steeds veranderingen aan. Ik weet nu nog niet hoe het overmorgenavond bij het concert zal klinken.

SOHAR MUSIC FESTIVAL

2009

DOOR ROEL VAN DE LOO

In oktober en november 2009 werd voor de vierde keer het Sohar Music Festival (SMF) gehouden. Het SMF bestond deze keer uit drie onderdelen: een avond die vooral in het teken stond

van kinderen en multiculturele muziek (21 oktober), het International Jazz Festival (28/29 oktober) en een avond met Rock&Blues (5 november). Mensen die zeggen dat "nothing ever happens in Sohar" hebben in de maand oktober in elk geval geen gelijk gehad.

Het "kinderfestival" vond plaats in de Al Batinah International school en werd zeer goed bezocht door onder meer trotse ouders en evenveel videocamera's. Van musical tot serieuze gitaar, alles waar je muziek mee kunt maken is zo'n beetje aan bod gekomen. Na de pauze was er muziek uit India in een aantal interessante varianten, waar de liefhebbers van dat soort muziek ongetwijfeld van hebben genoten.

Het International Jazz Festival werd gehouden in de tuin van Hotel Crowne Plaza Sohar en bestond uit een muzikaal galadiner voor genodigden op de 28e oktober en een voor iedereen toegankelijk festival op de 29e. Het was nog een tikkeltje warm op beide avonden, maar een broeierig sfeertje past gelukkig wel bij jazz. Op het galadiner waren zo'n 190 gasten aanwezig. Voor zover we hebben kunnen nagaan was dit het

eerste echte galadiner in Sohar! Het gala werd geopend door de Wali van Sohar in aanwezigheid van de ambassadeurs van Zuid-Afrika, Brazilië en Nederland. De keuze van ambassadeurs was niet willekeurig, aangezien de jazz bands

afkomstig waren uit deze landen. Tijdens het gala hebben de jazz bands kort opgetreden als voorproefje op het echte Jazz Festival een dag later.

Het International Jazz Festival op 29 oktober is bezocht door zo'n kleine 400 muzikliefhebbers uit verschillende landen. Het Jan Dumee/Magda Mendes Quartet (afkomstig uit Portugal, België, Spanje en Nederland) maakte een onvergetelijke indruk met samba's en bossa nova's uit Brazilië. Er werd volop gedanst op de jazzy notes uit Zuid-Afrika met de Township Connection. Deze zes man, en een vrouw, sterke jazz band speelt al enkele jaren samen en zijn allen afkomstig uit een van de townships van East London, een stad aan de oostkust van Zuid-Afrika. Het was voor hen de eerste internationale

ervaring en ze waren daar erg gelukkig mee. Ten slotte heeft Saskia Laroo uit Nederland laten zien dat Nederlanders uitstekende jazzmuziek kunnen maken. Deze "Lady Miles Davis" draait al bijna 25 jaar

mee en speelt in verschillende formaties over de hele wereld. Maar het was voor haar het eerste bezoek aan Oman en ze heeft ons laten weten graag een keer terug te komen.

De laatste avond van het SMF 2009 heeft plaatsgevonden in Sohar Beach Hotel en stond in het teken van Rock & Blues. Twee bands afkomstig uit Muscat hebben zo'n 200 bezoekers aan het dansen gekregen met klassiekers uit vervlogen, maar niet vergeten, tijden.

In januari 2010 zal het SMF Comité weer bij elkaar komen om de voorbereidingen te treffen voor het SMF 2010 dat opnieuw in oktober zal plaatsvinden. De ontwikkelingen kunnen worden gevolgd via www.soharmusicfestival.com. Meer informatie: stuur een e-mail naar roelvandeloo@spps.nl. Enkele filmpjes staan op YOUTUBE (search "SOHAR JAZZ 2009"). Tot in oktober 2010 in Sohar, So Good, So Jazzy.

ANNA CASA NOVA

Bait Khabar

Kerstreces

Het kersttoernooi is in volle gang.
Tennisballen vliegen door de lucht.
Vrolijke gezichten op een baan badend in
maanlicht.
Verwarmende slagen in winters Oman.

Vlug naar huis en de koffers dicht.
Naar het vliegveld vol mensen onderweg.
Nog nooit zag ik zulke dikke rijen op Seeb Airport.
Zoonlief en ik vallen in een diepe slaap.
Abu Dhabi haalt mij hardhandig uit mijn droom.

Een grote man schudt mij wakker.
Vanuit mijn ooghoeken ontwaar ik een rij
wachtende mannen.
`Ook Merry Christmas !, prevel ik slaperig.
Moeizaam trek ik mijn slapende kind naar zijn
gereserveerde stoel.
Ik wring mij in allerlei onmogelijke bochten.
Korte slaaperperioden overbruggen de nachtvlucht.

Wij landen in ijskoud donker Nederland.
In de greep van vadertje vorst.
Het Amsterdamse huis ligt vol verbouwing.
Adrenaline zet ik om in werk.
De dag trekt voorbij in een roes van innovatie.
Buiten is het landschap wit.
Zelfs in de Praxis kan ik kerstmis kopen.

Op straat vind ik de blauwspaar van mijn Omaanse
dromen.
Zoons dragen hem met bevroren handen over
gladde stoepen.
Koude en sneeuw deren mij niet.
Dit is de kerstmis van mijn dromen.
Met mijn familie en vrienden in Nederland.
Na negen jaar Omaanse kerstgedachten.
Een welkome afwisseling.

Zoonlief gaat logeren in Den Haag.
Bij Omaanse familie Boersma van weleer.
Treinen vallen uit en wegen verijzelen.
Extraptus logeerdagen worden dagelijks juichend
ontvangen.
Kerstfilms met door sneeuw gestrande reizigers
worden realiteit.
Negatief reisadvies lap ik aan mijn winterlaars.
Met vijf treinen reis ik slow motion van Amsterdam
naar Den Haag.
Bitterkoude stations met gratis koffie en thee.
Rovers gooien sneeuwballen naar spoorwegen.

Vlak voor kerst landt manlief veilig op
Schiphol.
Mijn familiebuit is binnen. Meer wens ik niet.
Des avonds fiets ik over besneeuwde straten
kerkwaarts.
Sparrengroen, wierook en zang mengen zich met
kerstgedachten.
Rozig geniet ik van dit bijzondere gebeuren.
De Vredeskerk daalt in mij neer terwijl ik de
kaarsen aansteek:
Voor hem en haar en ook voor jou!

De dagen rijgen zich aaneen.
Van kerstvieringen naar Nieuwjaar.
Kaarslicht flikkert naar knallend vuurwerk.
Wensballonnen zoeken hun weg naar boven.
De nachten zijn lang en de dagen te kort.
Gevulde koffers zonder kleren.
Het afscheid nadert en mijn hart voelt zwaar.

Het jeugdtennisttoernooi is in volle gang.
Zoonlief speelt in het zonlicht.
Frisse zeelucht en een golvende zee.
De golfbaan wintergroen.
Altijd maar weer zoeken naar een balans
Tussen Nederland en Oman.
Beide thuis .

Around the world

Kinderfeest 2010 Muscat

Donderdag 11 februari
13:00 - 17:00 uur
Ingang sluit 16:00
Leeftijd 3 - 12 jaar
PDORC Muscat

Prijs voor de leukste klederdracht

Iets nieuws in bed

door Maarten van den Wildenberg

Nu ik je aandacht heb, wilde ik de redenen tot verbetering van mijn nachtrust delen met anderen, hopende dat dit een oplossing kan zijn voor meerderen onder ons. Alhoewel ik er zelf weinig onder leed, wist ik dat ik snurkte. Regelmatig gepord worden om me om te draaien 'en dat terwijl ik nog niet eens sliep!' en een af en toe 'hopeloze' vrouw die niet kon slapen, waren wel de ergste verschijnselen. Maar ik vertel niets nieuws als ik zeg dat slaap nodig is voor een gezond leven. Nederlanders spannen wereldwijd de kroon - volgens een gedegen Ikea onderzoek - met gemiddeld 7.5 uur slaap per dag. Nog wat meer getallen: snurken is een groot probleem. Afgezien van Apneu (Obstructieve Slaap Apneu -OSA-, waar dit lichtvoetig verhaal niet over gaat) leidt snurken tot veel echtelijke problemen. Het is de op twee na grootste reden tot echtscheiding (na overspel en financiële problemen). Het (snurken) komt veel voor bij zowel mannen als vrouwen: 1 op de 20 vrouwen en 1 op de 5 mannen snurken op 30-jarige leeftijd. Deze frequentie stijgt naar 4 op de 10 vrouwen en respectievelijk 6 op de 10 mannen op 60-jarige leeftijd.

Snurken kan er luidruchtig aan toegaan. De toelaatbare grens is meestal wat de bedpartner kan verdragen, maar recentelijk verscheen een artikel waarbij een dame uit Groot-Brittannië maar liefst 111,6 dB produceerde tijdens het snurken - vergelijkbaar met een hard werkende kettingzaag op 10 cm afstand van je oor. Als het probleem zo groot wordt, dan heeft de bedpartner (zo er nog een is) er waarschijnlijk minder last van dan de burens, omdat bij regelmatige blootstelling aan geluiden boven de 95 dB je permanente gehoorschade oploopt.

Sommige bevolkingsgroepen snurken schijnbaar niet. De Aborigines uit Australië bijvoorbeeld schijnen niet te snurken. Nu weet ik niet of dat komt doordat ze (allemaal?) de digeridoo spelen (zoals beweerd wordt) of omdat ze wombats en lizards eten.

Passieve oplossingen voor snurk-/bedproblemen als oordopjes of apart gaan slapen zijn natuurlijk non-oplossingen.

Actieve oplossingen bestaan er legio, variërend van 'digeridoo leren spelen om de ademhaling beter te gaan beheersen' tot uvulopalatopharyngoplastie (UVPPP in het kort, oftewel een verzamelnaam voor verschillende operatieve ingrepen) en daarnaast zijn er heel wat technische hulpmiddeltjes.

Een technisch hulpmiddeltje dat ik eruit wil lichten, omdat dit effectief is gebleken in mijn geval, is een simpel antisnurk kussen. Dit is geen eng geval dat uit een orthopedische speciaalzaak hoeft te komen; ik heb het simpelweg bij IKEA gekocht. En om dit verhaal een Nederlands tintje te geven, kan ik mededelen dat je aan kussens kapitalen kwijt kunt zijn, van kuikentjesdons tot Tempura. Dit kussen kost slechts 39 euro en slaapt prima. (er zijn er al vanaf 15 euro maar niet door mij getest). Het heeft een speciale vorm die het 'op de zij liggen' stimuleert en is koel dankzij de vele 'gaten' in 't foam. Het past bovendien in de normale slopen en net als alle andere kussens neem je het makkelijk mee op reis als je dat wenst.

Is dit de oplossing?

Nee. Zeker niet voor iedereen. Maar voor deze kleine investering hoef je het proberen niet te laten. Afgezien van een tennisbal in een T-shirt op de rug naaien en daarin slapen, is dit een van de goedkoopste oplossingen. Trouwens over goedkoop gesproken... minder eten helpt ook aangezien overgewicht een van de belangrijkste redenen tot snurken is.

Is snurken een probleem thuis? Met een Ikea die dit jaar schijnt te openen in Muscat ligt een oplossing wellicht in het verschiet, als je zo'n kussen niet eerder elders gevonden krijgt. Slaap ze!

Restaurant Review

door Nathalie Reumer

RBG

Red Bar & Grill in Park Inn

Na met veel plezier de restaurant reviews van Aafje en Tobias gelezen te hebben, lijkt het ons leuk dat dit initiatief voortgezet wordt, zij het in een iets andere vorm. Het idee is dat u in elke Raskrabbel een commentaar over een bepaalde eetgelegenheid kunt lezen, geschreven door wisselende mensen. Immers: zoveel mensen, zoveel smaken!

Om het eerste stokje alvast maar over te nemen, besloten wij om de RBG Grill van het relatief nieuwe Park Inn Hotel uit te proberen (niet te verwarren met het Rooftop restaurant van hetzelfde hotel.) Lenka en Coen Fossen vonden het gezellig om mee te gaan zo konden we meer gerechten uitproberen.

Een eerste voordeel: het restaurant heeft een alcoholvergunning weten te bemachtigen en dat is als nieuwkomer in Oman een hele prestatie. De wijnkaart bleek later ook nog redelijk divers en betaalbaar te zijn. Met het vooruitzicht op een sappig gegrild stuk vlees en een goed glas rode wijn kon onze avond niet meer stuk. De ontvangst was rommelig, net zoals later zou blijken, het hele restaurant. Gehorig en met diverse flatscreens aan de muur had het meer de sfeer van een zeer moderne pub. De enorme grote open keuken in het midden van het restaurant maakte daarentegen veel goed. Het was donderdagavond en het was druk... gevuld met een goede mix van Omani's, expats, koppels, singles en wat kleine groepjes. Het restaurant biedt binnen ruimte aan 80 personen en buiten aan 30 personen. Het buiten heeft echter weinig uitzicht en is op korte afstand van de snelweg gelegen. Naast een kleine barkkaart met "Bits & Bites" (chicken wings, squid, bruchetta e.d.) van 1,5 OMR per portie bestaat er een aparte

kaart voor de eters onder ons en dat waren wij dus. Als voorgerecht, "This & That" genoemd, heb je voor elk wat wils, variërend van soep, garnalen en salade tot macaroni en curry. Ook de prijs is schappelijk en varieert van 1,5 tot 5 OMR.

We besloten allemaal iets anders te bestellen en startten met: Tomato & Roast Pepper soup, Roasted Red Peppers (w/olives, capres and olive oil), Grilled Chicken Salad (w/apple, stilton & walnuts) en Tiger prawns (w/garlic butter and lemon). Ikzelf had de gegrilde paprika's, die helaas te kort onder de grill hadden gelegen en daardoor net niet die overheerlijk zoete sappige, op je tong smeltende smaak hadden. De presentatie was oké, maar had wat subtieler gekund. Het soepje van Lenka was lekker, maar te eenvoudig van smaak. De salade van Coen met kip was prima, maar ook hier ontbrak de finesse. Gerard at zijn tiger prawns met smaak op. Gelukkig hebben we altijd veel stof om over te praten, dus we merkten niet dat de gerechten en drankjes eigenlijk te lang op zich lieten wachten...

De hoofdgerechten bestaan uit vlees en vis van de Charcoal Grill, diverse soorten Gourmet burgers en wat lokale favorieten. Als hoofdgerecht bestelden we wederom vier verschillende gerechten, alhoewel iedereen eigenlijk de FAT CHIPS wilde die

op het menu wel erg aantrekkelijk klonken... Lenka kreeg haar classic burger met "fat chips", die heel origineel geserveerd werden in een minifrituurmandje...ze waren inderdaad fat en veel te vet!! Coen hield zich bij de chicken fillet en die was niet onaardig, een summiere portie, en best lekker. Geen fat chips voor Coen maar toch "gewoon" aardappelpuree, waarin overigens lekker knoflook en Parmezaanse kaas was verwerkt. Wat sla en uienringen moesten het gerecht afmaken. Gerard had een sirloin steak besteld die goed gegrild en smaakvol was. Simpel met het sausje er los bij, wat sla en toch ook maar de aardappelpuree. Ikzelf ben een fervent lamsvleeseter en stortte mij op de lekkere, beetje vettig uitziende double cut lamb chops. En als kenner kan ik wel zeggen dat de kwaliteit van het vlees prima was, maar helaas niet zo goed gegrild. Het vet was nog veel te vet, hetgeen de smaak van het vlees niet ten goede kwam.

Desserts hebben we overgeslagen, maar met cheesecake, ijs of overheerlijke brownies op het menu, zeker iets voor de volgende keer. RBG grill is geen pretentieuze restaurant. Het grillen heeft men nog niet volledig onder de knie, maar als u op zoek bent naar een betaalbare lekkere maaltijd is RBG grill zeker een aanrader.

Waar ligt de RBG Grill? Komende vanaf Qurum neemt u rijdende op de snelweg richting Seeb, een U-turn bij de Bausher rotonde en gaat na de Mac Donalds de sliproad terug op richting Lulu. Het hotel en restaurant ligt dan duidelijk aan uw linkerhand.

De Hollandse Brievenbus

Traditioneel bestaat in de Nederlandse gemeenschap in Oman een 'Hollandse Brievenbus', voor Nederlanders en door Nederlanders.

Het werkt als volgt:

- Iedereen die naar Nederland gaat voor verlof of zaken, of bezoek heeft dat terug gaat, en bereid is om enige brieven mee te nemen, meldt dit aan bij een van de onderstaande contactpersonen.
- Degene die van het transport gebruik wil maken, belt naar een contactpersoon om te horen of er iemand naar Nederland gaat op korte termijn en zo ja, wie.

Spelregels:

- Voor wat hoort wat: als je post meegeeft, moet je ook bereid zijn post mee te nemen.
- Degene die naar Nederland gaat, hangt op de dag van vertrek een zak aan de deur voor de post (dan hoeft er niet steeds gebeld te worden).
- Alleen brieven, bank- en girozaken. Geen pakjes en kerstkaarten.
- Brieven moeten met Nederlandse postzegels voldoende gefrankeerd zijn. (Tarieven: www.tpgpost.nl)
- Alle post moet voorzien zijn van een afzender.

Samen kunnen we er voor zorgen dat de Hollandse Brievenbus in Oman een succes blijft. Laat u het even weten als u naar Nederland gaat?

Pascale Cooymans
vanrijen@omantel.net.om
Tel: 24675416

Anja van Neck
vanneck@omantel.net.om
Tel: 24678505

PETRA IN DE PARADE

(oftewel Koppie Onder)

Wij hadden de afgelopen kerstvakantie geen wadi plannen. We hadden eigenlijk zin om gewoon thuis blijven, lekker uitslapen, late brunches en een goed boek. Heerlijk! Kinderen ook blij. Die vinden na acht jaar Oman dat we overal al geweest zijn, alles al hebben gezien. Dus we verheugden ons op twee weken lang helemaal niets doen!

Toen kreeg PETRA de uitnodiging om deel te nemen aan de 'Annual Royal Horse Racing Festival'. Voor diegenen onder u die niet weten wat dat laatste is: onze Sultan heeft een heleboel paarden, 839 om

precies te zijn. Het zal u niet verbazen dat de meeste prachtige Arabische volbloeds zijn. Een aantal daarvan kan bovendien ongelooflijk hard lopen en het is altijd leuk om te zien welk paard het snelste van allemaal is. Dat de Sultan als eigenaar de eregast van zo'n wedstrijd is, is natuurlijk logisch. Heden ten dage is deze onderlinge krachtmeting uitgelopen tot een Festival waarbij niet alleen de renpaarden hun talenten aan His Majesty laten zien, maar ook al zijn andere paarden in hun hoedanigheid hun kunsten aan hem vertonen. Dus tussen de races door, waaraan nu mondjesmaat ook paarden van andere (Omaanse) eigenaren mogen

meedoen, is het een bont schouwspel van paarden en ruiters die hun uiterste best doen om indruk te maken op His Majesty. In rap tempo komen er koetsen voorbij (één met zelfs 26 paarden ervoor), jongens en meisjes die in volle galop boogschieten, ringsteken en 'tentpeggen', er wordt gesprongen en polo gespeeld. 'Dare devils' geven een demonstratie stuntrijden, sulky's met harddravers komen voorbij, een hele troep hobbelende witte ezels met berijders die er vrolijk afstuiteren onderweg en een meute kinderen in een ponyrace (sommigen achterstevoren). Dit alles afgewisseld met een wat rustiger stoet van Omaanse

folklore met paard en mens, traditionele en internationale muziek, 'dansende' en 'doodliggende' paarden en PETRA dus.

PETRA is de Para Equestrian and Therapeutic Riding Association. Dat zijn Natasha O'Shaugnessy en ondergetekende als initiatiefnemers, onze helpers en vooral natuurlijk onze (gehandicapte) kinderen, waar het allemaal om begonnen is. Dat we de uitnodiging zouden aannemen was onvermijdelijk. Punt 1: dat kun je met goed fatsoen niet weigeren: het is een eer van hier tot Salalah als je gevraagd wordt. Punt 2: we hadden begrepen dat de Sultan de gehandicapte medemens een warm hart toedraagt, dientengevolge zouden we als de stichting PETRA aan HM voorgesteld worden. We mochten zelf de tekst schrijven voor de introductie. Wow! Wat een kans! We kunnen met ons pas gestarte clubje - bovendien als eerste in z'n soort in Oman - best wat steun gebruiken. Bekendheid bij de "Hogere Regioenen" kan hét verschil maken voor PETRA's voortbestaan. Hoger dan de Sultan in dit land is er niet, dus u kunt zich ons enthousiasme voorstellen. Daar ging m'n rustige kerstvakantie. Als je meedoet aan de parade moet je namelijk wekenlang elke middag komen oefenen op het terrein van de Royal Cavalry in Seeb. Vond ik wel wat veel, maar goed, ik heb me de maand december dus geëxcuseerd bij gezin en vrienden en me laten onderdompelen in de wereld van de jaarlijkse Koninklijke parade. Nou ja, onderdompelen: ik heb een hele tijd geprobeerd m'n

'hoofd droog te houden'. Deze waarlijk Omaanse gebeurtenis heeft mijn Westerse inslag (wederom) uitgedaagd.

*Ik hield m'n
hart vast met al
dat temperament.
Arabische paarden
staan nou niet
direct bekend om
hun laconieke
karakter.*

Natasha en ik gingen eerst met z'n tweeën een kijkje nemen. Iemand zou ons opvangen en wegwijs maken. Bij de poort werden we staande gehouden; de guard was niet van plan ons binnen te laten. Gelukkig spreekt Natasha een beetje Arabisch en ik kan stralend glimlachen, dus na veel over en weer gehannes mochten we doorrijden. We zagen een enorme drukte op het terrein. Het 'centrale plein', waar we onze afspraak hadden, was afgeladen met mensen en paarden. Meisjes in groepjes, sommigen op een paard, anderen ernaast, waren druk aan het kwebbelen en/of met hun mobiele telefoons in de weer. Een stel jonge mannen was bezig met een aantal forse paarden waaronder een span Friezen. Eén zijde van het plein werd ingenomen door een hele kudde pony's met hun berijdertjes. We werden juist 'gevonden' door Ahmed (niet zo moeilijk als leek in die menigte, daar we de enige witneuzen waren en dus opvielen), toen een stoet 'dansende paarden' het plein opkwam. Onder luid geroep werd er een

doorgang gemaakt voor de nieuwkomers. Mens en dier schoof nog wat dichter op elkaars lip, terwijl de huppelaars luid rinkelend, vanwege de vele belletjes aan hun dansende benen, passeerden. Ik hield m'n hart vast met al dat temperament op de vierkante centimeter. Arabische paarden staan nou niet direct bekend om hun laconieke karakter. Ons paard Athar had van schrik allang het hele plein op stelten gezet. Wonder boven wonder gebeurde er niets. Het werd hoogstens even nog iets chaotischer, want hoewel er genoeg militairen rondliepen - dat krijg je zo bij de Cavalerie - was het geheel in mijn ogen volkomen gespeend van enige militaire orde. Ik had niet veel tijd om me te verbazen, want ondertussen werden we aan allerlei mensen voorgesteld en door iedereen hartelijk welkom geheten. Er kwam een man naar ons toelopen met héle mooie ogen (en verder ook niet onaardig om te zien). Ik wilde dat net tegen Natasha in het Nederlands zeggen (dat verstaat ze als Zuid-Afrikaanse), bleek hij een Hollander te zijn. Guido heette hij en hij was hier ook ten behoeve van de parade en wel om het onderdeel "Trick Riding" te verzorgen. Bleek zijn beroep te zijn en de jongemannen bij de grote paarden hoorden bij zijn team. Hij leerde ze allerlei halsbrekende toeren op een in volle galop rennend paard, zonder daarbij de nek te breken (In'shallah). Ahmed moest weer aan het werk, nadat hij ons had uitgelegd dat de gsm-ende meisjes ruim voor ons in het programma van de parade zaten en dat we dus gebruik konden maken van hun paarden. We mochten een

stel geschikte uitkiezen voor onze kinderen. We wilden graag de meest rustige en betrouwbare beestjes en dachten dat even met de meisjes te regelen. Dat hadden we verkeerd gedacht. De meesten spraken nauwelijks Engels, maar na veel gelach en geduw van de dames kwam het er op neer dat ieder haar 'eigen paard' als meest geschikte aanpreef. Geen probleem

merries zijn echter moeilijk uit elkaar te houden, niet geholpen door het feit dat de begeleidende meisjes steeds van paard en plek leken te wisselen. Dat gaf dan vervolgens een heel geschuif in de vriendinnetjes gelederen, waarna (of misschien juist daarvoor) de groepen jongemannen assimileerden. We hadden dagelijks lange wachttijden en het was heel interessant

een paar betrouwbare, rustige paardjes hadden, werden ze ons weer afgenomen ten behoeve van de 'doedelzaksectie'. Tja, die lui zitten op die beesten met die pijpen te tetteren en kunnen niet eens de teugels vasthouden. Wel begrijpelijk, maar we lieten het niet op ons zitten. Salem, de begeleider van onze 'gehandicapten sectie' - die trouwens fantastisch was - had z'n best gedaan om aan onze wensen te voldoen, maar het gaat in de parade niet om ons of de rest van die 3000 mensen die meedoen: het gaat om de Sultan. Daar had ik van tevoren nooit zo bij stilgestaan, maar nu ik er middenin zat, kwam ik in gewetensnood, mede door het feit dat het protocol, de vele herhalingen en de lange uren sommige kinderen begonnen opbreken. Die arme Salem had het dus moeilijk met mij want ik ging in discussie. Daar kon hij weinig mee als militair: hij had gewoon te voldoen aan wat de Brigadier besliste (en dat veranderende bijna iedere dag). Ik dacht er op een gegeven moment serieus over om te stoppen, of ten minste de kinderen thuis te laten tot 'The Day', maar het verbazingwekkende was dat de ouders van de kinderen onze zorgen helemaal niet deelden. Sterker nog, voor hen was er helemaal geen probleem: het is als het is, klaar uit. Nou, daar moet je bij een Nederlander niet mee aankomen, die zijn niet zo meegaand. Afijn, om een lang verhaal niet langer te maken: ik heb m'n 'gelijk' (tijdelijk) herzien en ben gestopt met (water)trappelen. Het kan wel zijn dat er toch wat doorgedrongen was naar 'boven'; we kregen body

PETRA is de Para Equestrian and Therapeutic Riding Association.

dachten we nog, daar komen we wel uit - niet wetende dat dit de eerste van een hele reeks uitdagingen zou gaan worden.

Vol goede moed sloten we ons aan bij de dagelijkse routine. Na iedere oefensectie deden we ons best de nerveuze hitjes van de makke lammetjes te scheiden. Vijftig bruine, bijna identieke

om dat subtiele geflikflooi te aanschouwen. Helaas waren de jongelui soms zo gepreoccupeerd dat we niets aan hen hadden qua hulp. Die konden we wel gebruiken want we hadden al een paar keer een stuiterende knol gehad met een van onze kiddies op z'n rug. We waren echter niet de enige met 'issues'. Ergens half december, toen we eindelijk

protectors voor de kinderen en hulp van een aantal soldaten, dat als extra 'side walkers' moest helpen oppassen op de kinderen. Uiteindelijk hadden we redelijk makke paarden en moesten we alleen oppassen als Guido na ons de baan in kwam stuiven. Paarden vinden rennende soortgenoten echt reden om zich op te winden. Maar dat was te doen: de 'Dress Rehearsel' ging geweldig en ook daarna ging het telkens prima.

We hebben natuurlijk ook veel pret gehad, bijvoorbeeld met het uitzoeken van onze traditionele Omaanse kleding, die maar niet om onze grote Westerse lijven wilde passen. Zelfs op dat vlak had Salem een hoop werk aan ons. Natuurlijk hebben we voor de vorm lekker gezeurd dat we geen sandalen gingen dragen (niet veilig!). We leerden elkaar onderhand goed kennen en Omani's hebben wel ongeveer dezelfde humor, dus werd er regelmatig gemoedelijk gekissebist. Eindelijk was de grote dag daar. Om 10 uur moesten we aanwezig zijn. "Nee hoor, veel te vroeg", riep ik dus recalcitrant. We hebben er met de hele ploeg een dagje uit van gemaakt met lekker eten en drinken, spelletjes en een video voor de kinderen. En natuurlijk omkleden, honderd keer opnieuw die hoofddoek om doen en duizend foto's maken. Alle 3000 deelnemers zagen er schitterend uit in de meest prachtige exotische klederdracht, de meisjes zwaar opgemaakt en behangen met juwelen. We keken ons ogen uit. Naarmate de dag verstreek groeide de gespannen verwachting. Voor het eerst

in al die weken verliep alles bijna ordelijk. Iedereen wenste elkaar veel succes en de "inshallah's" waren niet van de lucht. Toen de parade begon was de sfeer blijmoedig en er heerste een grote teamgeest. We hoorden het publiek juichen, lachen en klappen. Vlak voor wij op moesten was er een race. We stonden vlakbij de startwagen (zo'n ding waar de paarden op een rij in hokjes worden gestopt). Toen de hekjes opengingen en de racers wegstoven, sprong een van onze paarden ze bijna achterna, waardoor de rest begon te briesen en te dribbelen. Gelukkig kalmeerden ze allemaal weer hoewel de oortjes belangstellend opgestoken bleven.

*Het publiek
klapte en onze
kinderen glommen
van plezier.*

Toen was het onze beurt: de koetsen met de dove mensen voorop en PETRA daarachter. Het publiek klapte en onze kinderen glommen van plezier. Alles ging goed tot halverwege de track datzelfde paard het nodig vond weer een schijnbeweging te maken. Daarbij botste ze tegen het paard naast haar op, waardoor die begonnen te trekken en te springen. Onze helpers tilden gelijk de kinderen van hen af, wat één hélemaal niet leuk vond en hard begon te huilen. Zo gauw er paniek komt bij paarden, zo gauw kan het ook weer over zijn, maar we durfden de kinderen er niet weer op te zetten (nu zonder body protector vanwege het protocol) en zo liepen

er twee lege paarden voor de Sultan langs met twee kinderen erachteraan. Salem kreeg bijna een rolberoerte en het was ook echt jammer, maar ja, met paarden weet je het nooit. Gelukkig weet de Sultan dat en hij zwaaide glimlachend terug naar onze kinderen (wij volwassenen mocht niet zwaaien, ook weer protocol, jammer!). Hoewel het dus niet vlekkeloos verliep, was de algemene opinie van het publiek erg positief. We hoorden later dat de Sultan speciaal over ons gesproken heeft en dat we niets dan complimenten hebben gekregen. Hopelijk helpt dat ons om PETRA legaal geregistreerd te krijgen als Association, dat zou erg helpen met banale zaken als 'funding' enz. (als u ons tot dan financieel wilt bijstaan is een donatie meer dan welkom!).

We gaan het zien in 2010! Voorlopig hebben we allemaal (ook ik ondanks mijn hoofdbrekens) een hele leuke tijd gehad in de weken bij de Royal Cavalry. PETRA in de Parade was een bijzondere en leerzame ervaring. Ik ben koppie onder gegaan en niet verdrongen. We zijn nu al uitgenodigd voor volgend jaar, dan is het een speciaal jubileumjaar, dus zal de parade nog véél groter zijn. Ik moet nog beslissen of ik zo lang m'n adem in kan houden.

Sandra Kapoh

Rijles in Oman

door Wil Ouwehand

Het is 5 uur in de ochtend. Ik maak me op om voor de derde keer op te gaan voor m'n rijexamen in Oman. Ik bezit geen Nederlands rijbewijs, maar ben overstag gegaan toen ik de beperkte transportmogelijkheden in Muscat overzag.

Dit keer heb ik bewust geen water ingepakt, omdat ik inmiddels weet dat ik de komende uren toch geen gelegenheid zal hebben gebruik te maken van een toilet. Koffie, ja die kon ik vanmorgen niet laten staan. 5 uur in de ochtend is toch wel vroeg.

Dingdong, het is 5.15 uur
M'n rijinstructeur (voor het gemak en om de anonimiteit te waarborgen noem ik hem vanaf hier Khalid) staat met de lesauto, de veel geziene Toyota Echo met rood-witte strepen en overal deuken, voor de deur. Ik ken Khalid inmiddels vrij goed. Het laatste half jaar heeft hij mij gemiddeld drie keer in de week rijles gegeven door het verkeer van Muscat. De eerste twee maanden reden we meestal naar een verlaten plek in Ruwi ter voorbereiding op de 'drumtest' en de 'slope

test': respectievelijk de tweede en de derde test van het Omaans rijbewijs. De eerste test is theorie en met het afrijden heb je alle testen van het Omaanse rijbewijs doorlopen. De eerste drie testen heb ik overigens vlekkeloos doorstaan. Ik herinner me de theorietest nog heel goed. Aangekomen bij het politiebureau werd ik gesommeerd naar een hokje op het parkeerterrein te gaan. De dienstdoende agent pakte z'n aanwijzstok op en richtte die op een aantal verkeersborden op een grote vergeelde kaart aan de muur. Gelukkig wist ik nog van de aardrijkskundelessen van weleer wat er van me verwacht werd en braaf liet ik hem weten wat de betekenis was van deze borden. Na ongeveer tien tekens liet hij me gaan. Een dikke voldoende. Diezelfde ochtend liet ik zien dat ik de techniek van 'achteruit inparkeren' goed beheerste door de drums (die natuurlijk net iets strakker stonden opgesteld dan op de oefenplek in Ruwi) niet te raken. De laatste test die ochtend was de hellingproef. Ik kreeg het toch wel een beetje benauwd toen de politieagent me m'n identiteitskaart teruggaf met de woorden: 'Slope, no good hè?.' Het bleek een grapje en met een brede glimlach overhandigde de agent me m'n boekje met daarin de stempel 'passed'.

DINGDONG

Khalid wordt ongeduldig. Hij drukt nogmaals op de deurbel en ik haast me naar de deur

voordat de kinderen, dit keer echt te vroeg, wakker worden. We rijden weg. Onderweg naar de startplek bij Qurm park blijft het stil in de auto. Naarmate we dichterbij Qurm park komen, nemen m'n zenuwen toe. Ik ben hier eerder geweest....

De waarheid is dat alles rondom het examen zo lijkt te zijn opgezet, dat je nog zenuwachtiger wordt dan je doorgaans al bent voor het praktijkexamen.

M'n eerste praktijkexamen startte bij de parkeerplaats voor het park en eindigde al bij de oprit naar de autoweg. Mijn fout? Ik had te snel en onveilig ingevoegd op de autoweg en bij eerstvolgende rotonde kon ik rechtsomkeert naar het park maken. Nu was het wachten op de jonge Omaanse studente van Khalid die deze ochtend ook zou afrijden. Bedroefd kwam ze even later de lesauto uit: te snel de rotonde opgereden, het was haar vijfde test.....

Voor de test

Khalid doorbreekt het stilzwijgen in de auto met de vraag of ik zenuwachtig ben. 'Nee hoor,' zeg ik met een stalen gezicht. 'Don't be scared and don't go fast before junctions and roundabouts,' zegt hij dan. Hij heeft me doorzien en ik bevestig dat ik inderdaad zenuwachtig ben. 'Why?' vraagt hij.

De waarheid is dat alles rondom het examen zo lijkt te zijn opgezet, dat je nog zenuwachtiger wordt dan je doorgaans al bent voor het praktijkexamen. Zo kan er bijvoorbeeld geen tijdstip voor het examen worden afgesproken. Dit betekent dat je soms uren op een stoepje zonder drinken en toilet in de buurt moet wachten tot je rijinstructeur je gebaart in de auto te gaan zitten. In die tijd heb je al veel kandidaten vol vertrouwen de auto's in zien stappen en er verslagen weer uit zien stappen (eventueel op het allerlaatste gezakt, door ze op een van de invalidenplaatsen bij Qurm park te laten parkeren).

Toch is Khalid ervan overtuigd dat het gunstig is om al heel vroeg in de ochtend op de examenplek te zijn. Het wordt deze morgen echter allengs later en het lijkt er dus niet goed voor me uit te zien. Deze indruk wordt al snel bevestigd, doordat ik Khalid met een zorgelijk gezicht op me af zie stappen. Wat is er aan de hand? Het blijkt dat mijn volgnummer, dat is aangevraagd om af te rijden, aan drie kandidaten is verstrekt. Het is de vraag of ik die ochtend nog kan afrijden. 'Maar misschien ben je wel de laatste,' zegt Khalid hoopvol, 'en breng je de examinerator terug naar het politiebureau!' Bij deze woorden betreft zijn gezicht direct weer, ja die route hebben we niet geoefend ... We stappen de auto in en oefenen de weg naar het politiebureau een keer heen en terug. Het rijden helpt me m'n zenuwen een beetje in bedwang te houden.

10:30 De test

Al snel na onze terugkomst zegt Khalid me in de auto te gaan zitten. Zou het toch nog gaan gebeuren deze ochtend? Ik ga zitten en even later zwaait het portier naast me, en aan twee zijden (twee zijden????) achter me open. Khalid en twee examineratoren nemen plaats in

de auto. Het autootje zit gezellig vol. Ik neem me voor dit keer niet te veel onder de indruk te raken van het norske gezicht en het barse 'go!' van de examinerator. Al velen voor mij zijn hierdoor in de verleiding geraakt te snel uit te rijden en daardoor nog voor de weg opgereden te zijn te zakken. Maar ik maak me zorgen om niets, deze politieagent glimlacht naar me en schijnt me warempel gerust te willen stellen. 'Ja, Wilhelmina' 'Dutch?' 'Ja?' Oké, rijden maar!

Tot op de dag van vandaag zijn mijn examineratoren nooit erg spraakzaam geweest. Na een 'go' en wat richtingaanwijzingen volgde gewoonlijk een 'try another time', maar deze agent blijft maar praten...! Hij maakt klaarblijkelijk ook leuke Arabische grapjes, want de mannen op de achterbank zitten geregeld te schudden van het lachen. Zou dit iets met mijn rijstijl te maken hebben of is deze agent gewoon echt grappig? Ik laat me niet van de wijs brengen en de aanwijzingen van Khalid in gedachten houdend, let ik er goed op nergens een gele streep of enige andere lijn te raken. Dit keer wordt het bekende trucje van de examinerator je een verkeerde richting in te laten rijden gelukkig achterwege gelaten.

Zonder noemenswaardige fouten rijden we terug naar de startplaats bij Qurm park. Zou het dit keer goed gaan? Van schrik rijd ik, hoewel ik rechts voorgesorteerd had, de linkerbaan van de rotonde op. Terecht grijpt de agent in. Verslagen en binnensmonds hevig vloekend rijd ik de parkeerplaats van Qurm park op. Maar wat schetst mijn verbazing? De examinerator naast me glimlacht alweer naar me en na enig beraad met de mannen op de achterbank ontvang ik het felbegeerde stempel 'geslaagd voor de praktijk' in m'n groene lesboekje.

Wonen in

`The finest contemporary architecture with a subtle infusion of distinct Middle Eastern influences and design themes... The Wave, Muscat is clearly not your average home & life style destination...

The Wave is een woonwijk gelegen aan de kust van Muscat, zo'n vijf minuten van winkelcentrum Markaz Al Bahja.

Het is Oman's eerste project dat een zg. freehold status biedt aan alle kopers – Omanis, GCC'ers en expatriates: iedereen mag een object kopen en als enige land in het Midden-Oosten ben je tevens

eigenaar van de grond waarop je huis is gebouwd. Dat de Wave iets bijzonders te bieden heeft, blijkt ook uit het aantal Awards

dat het project heeft gewonnen: voor het derde achtereenvolgende jaar won The Wave de CNBC Arabian Property Awards voor onder meer Best Development, Best Architecture, Best Golf Development en Best Interior Design.

Dat belooft wat. Nieuwsgierig geworden door de (voor-) oordelen die er leven over dit nieuwe prestigieuze project in Muscat, gaan we op de koffie bij de allereerste bewoners van The Wave, Jan en Yvonne van Buitenen.

De familie Van Buitenen woonde in de periode van 1991 tot 1995 en 2004 tot Jan's pensionering in 2006 in Oman. Hij werkte voor PDO (Shell). Het gezin heeft 27 jaar in het buitenland gewoond: Schotland, Engeland, Brunei,

Oman, Egypte, Dubai, Iran, Oman. Na hun pensioen reisden Jan en Yvonne gedurende 2,5 jaar rond, waarna ze uiteindelijk tegen hun verwachting neerstreken in Oman. Vrijdagochtend elf uur. We rijden volledig blanco the Wave in. We hebben geen websites bekeken die onze mening kunnen beïnvloeden; we willen zelf een oordeel vormen en de sfeer proeven. Binnen 10 seconden zijn we om: de ruimte, het groen, de opzet van het project maar bovenal de bijzondere architectuur van de ..tja huizen mag je ze toch echt niet noemen. Villa's, residenties? Wellicht. Is dit Muscat?? Verdwaasd rijden we door naar het optrekje van de familie Van Buitenen. We draaien van rechts naar links en weer terug en komen tot onze verbazing zomaar uit op de plaats van bestemming. Daar wachten Jan en Yvonne ons op. Ze nemen ons mee via zitkamer,

naar eetkamer, langs de keuken (die keuken!! Wij willen ook zo een!!!)..naar terras. Eerst een bakkie doen om bij te komen van die eerste

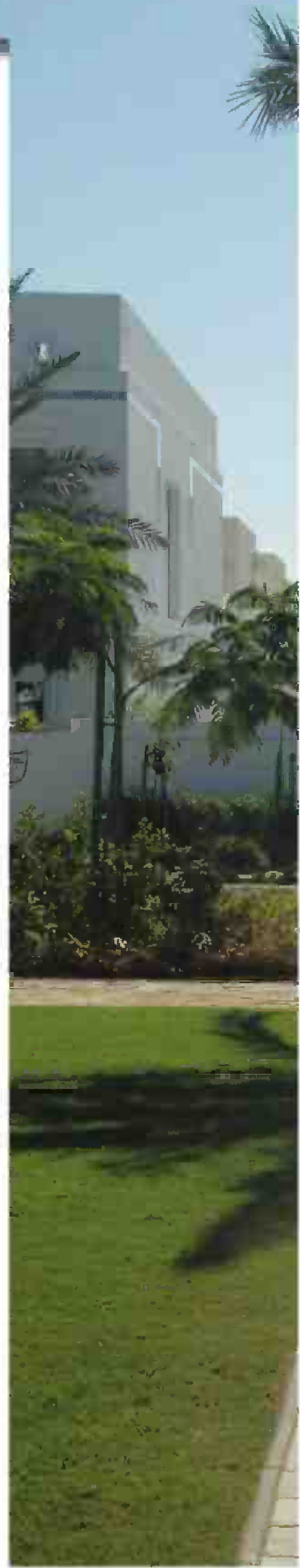
indrukken. Na de oehhs en aahhs vragen we wat hen ertoe bewoog een huis in Oman te kopen.

`We hadden altijd twee vaste overtuigingen,' vertelt Yvonne lachend,

`We gaan niet in Oman wonen en we kopen nooit van een tekening'. Daar zitten ze nu – de eerste bewoners van the Wave - in hun woning sinds oktober 2008. Ze werden toen onthaald met een receptie, waarbij de onderminister van Toerisme, officials van The Wave en een afgevaardigde van de Nederlandse ambassade aanwezig waren. Er was veel media-aandacht; ze haalden alle grote dagbladen.

Er ze hebben geen moment spijt van hun besluit een huis te kopen

"We hadden altijd twee vaste overtuigingen: we gaan niet in Oman wonen en we kopen nooit van een tekening"

THE WAVE

in The Wave: alles verliep boven verwachting. 'De kwaliteit', zegt Jan, 'is beter dan je in Nederland zou krijgen en de afwerking is geweldig'. De bouw verliep bovendien voorspoedig; er was weinig vertraging.'

De veronderstelde overlast van vliegtuigen bleek een misvatting. Voor de koop hebben Jan en Yvonne op de plek van hun huis postgevat en geluisterd ..naar niets. 'Daar hebben we in elk geval geen last van,' was de nuchtere conclusie.

Wij delen deze; de twee uur dat we bij hen op het terras zaten hoorden we enkel het gespetter en gespatter van onze kinderen die genoten van het zwembad achter in de tuin. Verder moet worden opgemerkt dat het verkrijgen van je residency tegenwoordig snel is geregeld en soepel verloopt.

Wat voor huizen vind je in de Wave en wat zijn de plannen voor wat voorzieningen betreft?

'Er drie soorten huizen - appartementen, town houses en villa's (waar Van Buitenen wonen, red.) - opgetrokken in een Omaanse, Italiaanse of Griekse stijl. Elk type heeft eigen kenmerken die zich onder meer uiten in de grootte van de ruimten en de kleur van het huis (wit of ecru). De familie Van Buitenen woont in een Omaans ontwerp. Inmiddels zijn er 460 gebouwd van de in totaal 4400 woningen die The Wave zal bevatten. Bouwfase vijf is van start gegaan. Aan de totstandkoming van uiteenlopende voorzieningen, die van deze wijk een waar paradijs zal maken, wordt hard gewerkt: een jachthaven (voor 300 boten!), een golf course - er is een aanbesteding gedaan voor de eerste 9 holes - , vier hotels, winkels en restaurants.

Wie wonen er hier nu zoal?

'Omani's, buitenlanders, gepensioneerden. jonge gezinnen - zij wonen overwegend in de town houses aan de kust. Een aardige mix van culturen, nationaliteiten en leeftijden.' Ook kinderen, getuige de ruim opgezette, nieuwe speeltuintjes...

Hoe worden de praktische voorzieningen geregeld?

'Er is (nog?) geen bewonersvereniging. de verwachting is dat die op termijn zal ontstaan. De bewoners betalen een service fee voor o.a. het ophalen van het vuilnis drie keer per week; het bijhouden van het groen; voorzieningen voor de toekomst.'

'Huseigenaren hebben verder 10 jaar garantie op het huis en 1 jaar op de inrichting zoals keuken met inbouwapparatuur.'

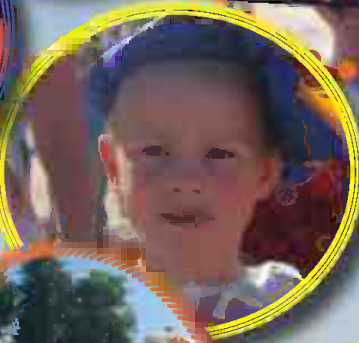
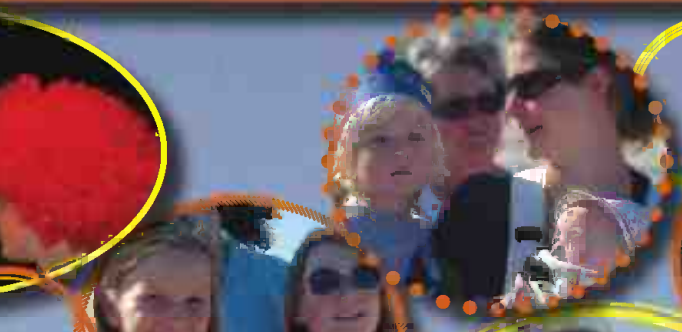
De koffie is op. Tijd voor de grand tour. De Omaanse stijl kenmerkt zich door kleine ruimtes in tegenstelling tot de Griekse en Italiaanse. Alles is relatief, zo blijkt. We zien kamers waar we alleen maar van kunnen dromen: ruim, licht, smaakvol ingericht en de slaapkamers zijn alle voorzien van een uiterst functionele en mooie badkamer. Rondom het huis vind je meerdere terrassen. Hier brengen Jan en Yvonne de helft van het jaar - de aangename wintermaanden - door. Tijdens de zomer zijn ze Nederland.

'Of Zuid-Europa nog een optie was?' vragen we nog. 'Te koud,' antwoordt Yvonne.

Anneke van Gisbergen en Gesine Kampman

AANKOMST
SINTERKLAAS
19 NOVEMBER 2009

Nieuwjaarsduik 15 januari 2010

Toys for boys

Sport

Het leven in Oman kan niet zonder de zee en als je je op het water bevindt dan moet je lol hebben, nietwaar?

Niet op een banaan een beetje suf voortgetrokken worden of een hernia oplopen in een opgeblazen tractorband maar op een O'Brien Whiplash Towable. De naam zegt het al, het gaat redelijk te keer (veel lol

pus). Het is een ring waar je in ligt, zodat je in de bocht ondersteboven hangt. Enorm gaaf en spannend. Het is gemaakt van denior nylon en weegt 15 kg, is twee m. lang en kost maar \$ 80.

Zoals iedere golfer weet, is de afslag niet het allerbelangrijkste. Met een tikje van niets kun je net het putje missen en heb je weer een slag aan je broek. Het is een gevecht met jezelf en voordat je het weet, sta je weer achter. Er is niets zo heerlijk als je in twee klappen op de green ligt (de brown in

ons geval) en het balletje in één keer put. Dit laatste kun je perfect oefenen met deze elektrische

putting trainer. Het verbetert je strike, club path en het oplijnen voor het putten. Met infrarode sensoren worden de snelheid en richting zeer nauwkeurig gedetecteerd en heb je feedback waar je de putbar hebt geraakt. Het apparaat 'slaat' het balletje ook weer naar je terug. Da's gemakkelijk of niet? Het kost \$329.95.

februari 2010 RASKRABEL 24

Tieners let op!!! Dit wordt de nieuwe rage in Oman in 2010. Niet de Ripstick maar de Poweriser. Sprongen van twee meter hoog, salto's over mensen heen, enz. en in 50 jumps van Sayalla naar school!

Poweriser Advance is momenteel het beste model op de markt. Door de combinatie van stijl, comfort, de beste performance en een goede prijs is het gewoon een must have spring legs voor de kids in Oman. De Poweriser advance is te verkrijgen voor verschillende gewichtsklassen. Wel belangrijk is dat je jezelf goed beschermt met een helm, pols-, elleboog- en kniebeschermers. Wel leuk als je al die kids zo naar school ziet jumpen. Kijk op www.poweriser.dk.

COOOOOOOOL!!

Laas Elzenga

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

Avond Vierdaagse '10

27 februari - 3 maart

Wie ?

Iedereen vanaf groep 3

Wat ?

jongere kinderen onder begeleiding van een ouder

4x lopen voor een medaille

Waar ?

Grasveld PDO school

Wanneer ?

Schrijf je in vóór woensdag 3 februari

Hoe ?

Inschrijfformulieren krijg je via school

Hoeveel ?

RO 3,5 p.p.

◆ Annemarie van Gelder

◆ Steph Bloemarts

◆ Lydia Boersma

Fietsen in Oman

verslag door Anja de Graaf
en Paul van Roekel

We hebben al uren geleden Rustaq achter ons gelaten en zijn het stoffige dorpje Jamma net gepasseerd. We zijn op weg naar de kust en dan naar het vliegveld. Nog een dag of twee en vier weken fantastisch fietsen in Oman zitten er weer op.

Maar eerst nog deze stoffige kilometers wegtrappen. In de verte rijden enorme vrachtwagens af en aan en wervelen nog grotere wolken stof op. Uit een van die stofwolken duikt een pick-up truck op. De bestuurder stopt, het raampje gaat open en het eerste dat verschijnt is een arm die een grote schaal dadels naar buiten steekt. "Kawa?" horen we een stem vragen. Nou graag, een kopje koffie gaat er altijd wel in. De bekende vragen waar we vandaan komen en waar we naartoe gaan beantwoorden we met handen en voeten, want zijn Engels is net zo slecht als ons Arabisch. Na drie kopjes koffie, dadels eten en de foto's van zijn kamelen op zijn mobieltje bekijken - dit alles door het autoraampje - nemen we hartelijk afscheid en gaan ieder ons weegs.

Vier weken eerder, eind oktober 2009, rijden we van Muscat richting Sur. De overgang van het kille Nederland naar het nog hete Oman is groot. Tussen de middag rusten we uren in de schaduw, omdat het voor ons te warm is om te fietsen. Geen spatje schaduw op de weg, nauwelijks dorpjes langs de weg, die eerste dagen is het behoorlijk wennen als je net uit Nederland bent gekomen. Maar al snel leren we dat we bij iedere moskee water (en meestal nog ijskoud ook!) kunnen vinden, merken we hoe vriendelijk de Omani's zijn en vinden we zonder moeite prachtige kampeerplekjes.

We staan verbaasd van de snelle ontwikkelingen in Oman. We hebben ons goed voorbereid, maar worden desondanks een paar keer verrast door een nieuw hotel waar wij verwachten te zullen 'wild' kamperen. Het megalomane gebouw bij Ras-al-Jinz herkennen we niet eens als hotel en het Hoota Resthouse aan de top van Wadi Bani Auf is pas een maand open als wij er langskomen. Alhoewel we genieten van de stilte en de prachtige sterrenhemels van het kamperen is de onverwachte luxe van een hotel ook zeer welkom. En er blijven meer dan genoeg kampeernachten over, want ondanks de snelle ontwikkelingen bevinden de hotels zich niet op fietsafstand van elkaar.

Er is haast geen weg die ze niet aan het verbreden of verbeteren zijn. Al die nieuwe wegen hebben het voordeel dat ze over een ruime vluchtstrook beschikken die voor ons dienst doet als fietspad. Dat rijdt heerlijk ontspannen, ook als het verkeer een heel enkele keer eens wat drukker is. Als we later de Rustaqloop fietsen, missen we die vluchtstrook zeer. Veel auto's toeteren enthousiast naar ons, maar onduidelijk is vaak waarom: een vriendelijke groet of een waarschuwing om plaats te maken?

Net als andere toeristen genieten ook wij van de bezienswaardigheden: de schildpadden en dolfijnen, de diverse forten, Wahiba Sands. Soms is fietsen daarbij een nadeel, meestal een voordeel. Als wij in de schaduw van een fort zitten te lunchen, verbazen we ons over het tempo waarin de gidsen hun klanten door het fort loodsen; wij hebben de tijd aan onszelf. Met de fiets kunnen we niet diep de Wahiba Sands in, maar als je in een auto langsrijdt, zul je niet zo snel door een lokale kameleneigenaar

worden uitgenodigd zijn dieren te komen bewonderen, en natuurlijk koffie te drinken en dadels te eten. En ook aan de rand van de woestijn stuift het rode zand over de weg en wanen we ons Wilfried Thesinger.

En ja, als wij de hoogste weg van het land naar Jebel Shams volgen, kost ons dat - ondanks een lift van tien kilometer - de hele dag en zijn we helemaal uitgevoond als we bovenkomen. Maar ieder keer als we moeten uithijgen, genieten we van het uitzicht. We hebben aan den lijve ondervonden hoe steil het is en gemerkt hoe het steeds kouder werd. De inspanning op de fiets is beduidend groter dan in een uurtje in de auto naar boven rijden, maar wij ervaren de uitzichten op de Grand Canyon van Oman als een beloning voor onze inspanningen.

Ook de oversteek naar Wadi Bani Auf is onvergetelijk. Van de prachtige geasfalteerde weg naar boven moeten we een flink deel lopen, omdat het net te steil

is om met onze zwaar bepakte fietsen te kunnen fietsen. Maar dat we soms ook naar beneden moeten lopen, hadden we niet verwacht. Oorzaak: een weg die niet alleen uitsluitend lijkt te bestaan uit stenen en stof, maar ook nog eens onvoorstelbaar steil is. Nergens ter wereld hebben we eerder naar beneden moeten lopen! Toch hopen we dat niet alle wegen worden geasfalteerd, want daarmee gaat beslist ook een gedeelte van het avontuur verloren.

Vier weken fietsen in Oman betekende voor ons: 1217 kilometer wegtrappen, fietsen in lange broek en met lange mouw bij meer dan 30 °C, gemiddeld 6 liter water per persoon per dag drinken, en 'wild' kamperen bij een nachttemperatuur van meer dan 20 °C. Kortom, wij raden het iedereen aan!

**Uitgebreid reisverslag,
routebeschrijving, foto's en video te
vinden op**

www.cyclingaroundtheworld.nl/oman

**Op de website vind je ook verslagen
van de andere fietsreizen die we
vanaf 1985 gemaakt hebben.**

BERICHTEN VAN DE AMBASSADE

Allereerst wenst het hele ambassadeteam u allen een voorspoedig en gezond 2010! Wij hopen op een voortzetting van de goede relatie met de Nederlandse gemeenschap.

Er is alweer een jaar voorbij, een jaar vol spannende bezoeken, gezellige evenementen, maar ook droevige gebeurtenissen zoals het overlijden van de vorige ambassadeur, Annelies Boogaardt. Met weemoed heeft menigeen afscheid van haar kunnen nemen. De familie en de ambassade dankt iedereen voor de vaak persoonlijke reacties.

Maar ook 2010 zal niet ongemerkt voorbij gaan. De ambassade is druk bezig met voorbereidingen voor diverse ministeriële bezoeken (minister Van der Hoeven (EZ), minister Eurlings (V&W), wellicht staatssecretaris Heemskerk (buitenlandse handel), vlootbezoeken (in maart wordt HMS De Tromp, het broertje van HMS Evertsen, verwacht) en andere evenementen.

Nieuws van de CONSULARIE AFDELING:

A. OPENINGSTIJDEN CONSULAIRE AFDELING

Om de aantallen visumaanvragers beter te stroomlijnen, heeft de ambassade per 15 oktober jl. een afsprakensysteem ingevoerd. Het systeem is voornamelijk bedoeld voor visumaanvragers, maar heeft als prettige bijkomstigheid dat ruimte is ontstaan om de diensten (nog) beter te organiseren. Voorlopig zijn navolgende tijdstippen vastgesteld voor de specifieke diensten:

Visumaanvragen (op afspraak): werkdagen van 09.00 – 12.00 uur nadat via de website een afspraak is gemaakt;

Legalisatieaanvragen: werkdagen van 12.00 – 13.00 uur en maandag tussen 08.00 – 09.00 uur.

Diensten voor Nederlanders:

werkdagen van 08.00 – 09.00 uur en 13.00 – 15.00 uur.

Indien genoemde tijdstippen voor u niet mogelijk zijn, kunt u te allen tijde telefonisch (24603706) of per e-mail (mus-ca@minbuza.nl) een afspraak op een ander tijdstip maken.

B. KINDERBIJSCHRIJVING / KINDERSTICKER IN PASPOORT OUDER

De geldigheid van bijschrijvingen van kinderen in het paspoort en kinderstickers vervalt op 26 juni 2012. Dit is het gevolg van een wijziging van de Europese Verordening die voorschrijft waaraan reisdocumenten moeten voldoen. De EU-verordening werkt rechtstreeks: de bepalingen in de Paspoortwet worden door de EU-verordening opzij gezet.

Gevolgen:

Vanaf 26 juni 2012 is het niet meer mogelijk om kinderen in de paspoorten van de ouder(s) of voogd bij te schrijven.

De geldigheid van alle bestaande kindbijschrijvingen en kinderstickers vervalt op 26 juni 2012.

Het vervallen van de geldigheid van de bijschrijvingen en stickers op 26 juni 2012 heeft geen gevolgen voor de geldigheid van het paspoort van de ouder(s) of voogd waarin ze staan bijgeschreven.

Nieuws van de Nederlandse Ambassade in Oman

Enkele websites met nuttige informatie:

www.paspoorten.nl voor alle weetjes over het aanvragen, verlengen of vernieuwen van paspoorten;

www.rdw.nl / www.rijbewijs.nl voor alle vragen over het aanvragen, verlengen of vernieuwen van een Nederlands rijbewijs;

www.ind.nl voor alle vragen over inburgering, nationaliteitskwesties en verblijfsregelgeving in Nederland;

www.denhaag.nl voor informatie over het registreren van buitenlandse akten;

www.mfa.nl/mus/consulairezaken voor algemene informatie over wat de consulaire afdeling van de ambassade te Muscat voor u kan betekenen.

+++Muscat, januari 2010

Autohuur **all-in** tarieven vanaf € 23,- per dag

Laagste eigen risico - Geen extra verzekeringen bij aankomst - No nonsense voorwaarden

www.bbcarrental.nl

BB&L
CAR RENTAL

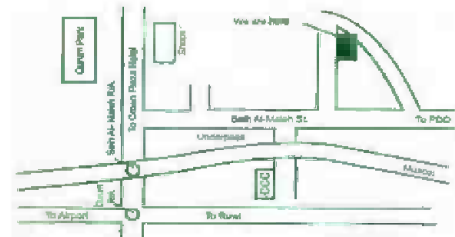
*28+ dagen tarief categorie A, excl. Schipholfee

عيادة القرم البيطرية
Al Qurum Veterinary Clinic

Dr. Elke Heitz MRCVS - Dr. Natali Kranjec DVM - Dr. Petar Bogunovic DVM - Dr. Hetty Penninkhof Drs.

- Consultations - Vaccinations - Operations
- Fully Equipped Hospital
- Horse Treatment and Medications
- House Calls By Appointment
- 24 Hr Emergency Service - Please Call 92703273
- Full Import and Export Service
- IATA Approved Travel Kennels
- Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- Beaphar - XtraVital - Patent Pets - Snooza Pet Products

ROYAL CANIN
KNOWLEDGE AND RESPECT

Life's Better
IAMS

Eukanuba
FEED THE BREED

Opening Hours: Sat - Wed 08.30 - 13.30 & 16.00 - 19.00, Thursdays 09.00 - 13.00 Consulting Hours: Sat - Wed 09.00 - 13.00 & 16.00 - 19.00

Location: Way 1822, Building 1467, Qurum Sultanate of Oman - Postal Address: P.O. Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman

Tel.: +968 24562263 - Fax: +968 24562804 - E-mail: info@muscatvets.com - Website: www.muscatvets.com

Ceciel's Boekenpagina

Al deze boeken zijn te leen in de PDORC bibliotheek.

Misfit

Vincent Overeem

ISBN13 9789023428282

'Kaat met haar felle ogen. Kaat die op een stoel met een geconcentreerde blik haar teennagels lakte. "Kijk wat een grappig kleurtje", en ze stak haar voet naar me toe, wiebelde met haar tenen. Die het liefst met je wilde zoenen als je een ijsje aan het eten was. "Lekkere koude tong heb je nu. Met een smaakje eraan." Die wanneer ze zich uitkleedde altijd eerst haar onderbroek uittrok, nog even in haar blote reet rondbanjerde, pas daarna gingen haar bovenstukje en beha uit. Kaat met dat litteken bij haar lies, omdat ze als klein meisje door een hond gebeten was, het was iets wat alleen ik te zien kreeg. Man, ik kreeg gewoon buikpijn als ik bedacht dat zij bij mij hoorde, dat leek zo vreemd, zo nieuw. Ik was achttien, wat wist ik van die dingen?' Misfit is een schitterende roman over een eerste liefde tijdens een snikhete zomer, maar vooral een aangrijpend verhaal over een vriendschap tussen twee broers.

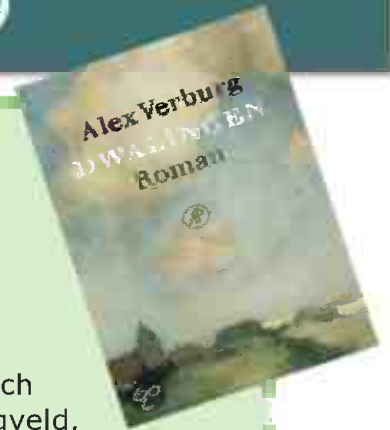
Dwalingen

Alex Verburg

ISBN13 9789029567770

Een dorp aan de Hollandse kust. Een plaats waar de mensen elkaar door en door kennen. Hier laat de oorlog zich anders voelen dan op het slagveld, anders dan in de grote steden. Maar de gebeurtenissen in de wereld dringen er wel door, tot in de kille slaapkamertjes van kleine huizen tegen de duinen. De zeventienjarige Annie wordt verliefd op Johann, die werkt voor de Duitse Arbeitsdienst. Zij is de dochter van een NSB'er, maar heeft zelf niets op met de bezetting, hij een herdersjongen die graag bij zijn kudde was gebleven. Het is de prille liefde tussen twee onschuldige mensen, maar deze liefde wordt beladen met schuld door de tijd en de omgeving waarin zij leven.

Dwalingen is gebaseerd op een waargebeurde geschiedenis.

De Vertellers

Rabih Alameddine

ISBN13 9789069748917

Een jonge, getalenteerde muzikant ontvlucht de burgeroorlog in zijn thuisland Libanon en verhuist naar New York. Wanneer hij jaren later terugkeert, ligt zijn vader in het ziekenhuis. Terwijl familie, vrienden en zelfs vijanden de wacht houden aan het ziekbed, brengen ze de tijd door met ophalen van, ruzie maken en vrede sluiten, maar vooral met verhalen vertellen. De Vertellers is een caleidoscopische roman die alle verhalen en legenden van het Midden-Oosten samenbrengt. Alameddine is een rasverteller die de lezer vanaf de eerste zin weet te betoveren. Een waar epos in alle betekenissen van het woord. Alameddine raast voort tussen de Koran en het Oude Testament, Homerus en Sheherazade, en het is moeilijk voorstelbaar dat iemand hier niet door meegesleept zou worden. Geschikt voor geoefende lezers en Midden-Oostencollecties.

Ceciel van Rhee

februari 2010 RASKRABBEL 30

Deborah

Dat is toch hun cultuur. Dan moet je toch alles drie keer zeggen ofzo en dan meen je het.

Nog voordat Debr ah naast mij neerplofte, had ik me al een beeld van haar gevormd. Ze was haar paspoort vergeten bij de coffeeshop. `Typisch Debr ah, echt een gek mens joh, altijd wat met haar, maar wel lachuuuh! Debr ah werd uitvoerig door het Nederlandse gezelschap besproken waarmee ik in het vliegtuig naar Dubai zat. Ik had al vrij snel besloten dat ik hier niets mee te maken wilde hebben. Als men bij het taxi'n al begint te roepen `dat we zeker naar Dubai gaan rijden; man, het moest weer goedkoop!, dan ben ik op slag veranderd in een Engelse. Debr ah maakte het me makkelijk, want al `excuse me, excuse me roepend, perste ze zich langs me. Ze was nogal groot, zowel in de lengte als de breedte. `Ok! I sit, sprak ze me toe. Ik pakte het zeer oninteressante tijdschrift van Oman Air en begon als een bezetene te lezen. Ik zat aan het gangpad, Debr ah zat in het midden. `You go to Dubai? Ja hoor, ik ging naar Dubai. Had you a vacation in Muscat? Nee, ik woon in Muscat. Wow, daar had ze niet op gerekend. Kun je daar wonen dan en had ik dan een Omaanse man misschien? En sprak ik ook Omaans? Oh, spraken ze daar Arabisch. Verrek, het was haar niet opgevallen. En wat deden we dan in Oman? `We re in the oil business, zei ik om het gemakkelijk te houden. `Oooo, so you have a pumpstation? (!) D. boog zich naar de man naast zich. `Die frou naast me zit in de olie business. Dat haal je toch uit de zee? Maar ze hebben geen pompstation of zo. Wat doen ze er dan mee? Volgde een uitleg van de man die er nog iets van snapte, tenminste. `So, you are on a business-trip. We are

also on a business-trip, zei D., `we won a prize. We are from the yellow gids. You know, the yellow gids? Over mijn hoofd heen begon nu de conversatie met haar vriendin aan de andere kant van het gangpad.

`H□ Debr ah, die frou naast jou is toch een Nederlandse? `Nee hoor, ik heb net met r gepraat. Ze is Engels. `Weet je het zeker? `Ja trut, ik praat toch net met r. Vraag het dan zelf. Ok□ dat zou ze dan doen ook! `Are you Dutch? (???!!) Het leukste zou natuurlijk zijn om met een stalen smoel in het Engels te zeggen dat je Nederlandse was en dan eens kijken hoe ze reageerden, maar voor het gemak hield ik het er maar op dat ik Engelse was en nu was ook de vriendin van D. geheel overtuigd. `H□ Debr ah, wat zei ze net tegen je? `Joh, die frou zit in de olie business. Die is stinkend rijk joh, echt wel. Ze woont hier met d r man. Dit is een busnesstrip, doet ze vast elke week wel een paar keer, zo naar Dubai. Die is echt hartstikke rijk!

H□ lachen h, gisteren met die taxichauffeur. Wat zei je ook alweer tegen hem? Do you want to F.... me? `Ja lachen. Dat is toch hun cultuur. Dan moet je toch alles drie keer zeggen ofzo en dan meen je het. Zag je die kop van die man? Die wist echt niet meer hoe hij het had. `Ja, maar wat zei je nou precies: do you want to F.... me?, zeg het nog eens zoals jij het zei dan! `Nou ik zei gewoon do you want to F.... me en ik zag hem wel kijken, maar hij zei natuurlijk niets. Echt lachen. Maar nu zeg ik het niet meer want die frou naast me is Engels. `Ja, daarom vroeg ik het ook, lachen joh, kijken hoe ze reageert. `Ah, ze valt best mee joh, nou zeg ik het niet meer van dat do

you want to F.... me. Twee minuten stilte volgden. `H□ Debr ah, kijk eens goed naar die frou naast je, volgens mij is dat de moeder van Victoria Beckham. `Ach welnee tuurlijk niet, die zou echt wel eerste klas reizen! `Nou, volgens mij hebben ze hier geen eerste klas. `Wel hoor, achter die gordijntjes. `Meen je dat nou. Effe kijken. En de vriendin wurmde zich uit haar stoel om eens een goede indruk te krijgen van de eerste klas bij Oman Air. Teruglopend naar haar stoel begon ze aan iedereen te vertellen dat Debr ah naast de moeder van Victoria Beckham zat, ze wist het zeker! Opeens moesten er opvallend veel mensen iets vertellen aan hun vrienden op andere rijen en als ze terugliepen voelde ik de blikken over me heen gaan.

Het werd nog spannend, want de ene helft was het met vriendin eens, terwijl de andere helft toch meer de kant van Debr ah koos. `H□ Debr ah, durf jij het te vragen? `Nee trut, doe het zelf. Ik zeg toch dat het vast niet zo is. `Nou maar volgens mij en anderen is ze het wel. Kan toch best? `Vraag het dan zelf! `Ok□ dan vraag ik het zelf. ARE YOU DE MODDER FROM VICTORIA BECKHAM?

Ik heb haar vriendelijk aangekeken en de kans van mijn leven om een beroemde dochter te hebben, laten lopen. Ik heb nee gezegd (of eigenlijk no).

Carola Romein

Carola Romein

Zwemvierdaagse november 2009

Afgelopen november was het weer zo ver, de zwem4daagse. Zoals elk jaar waren er weer veel aanmeldingen van zwemmers. De eerste avond stond men te dringen bij de start. "Wanneer mogen we nu eindelijk beginnen?", werd er in koor geroepen. Eerst mochten de kinderen zonder zwemdiploma starten samen met hun vader of moeder. Na een half uur ongeduldig te hebben gewacht mochten ook 'eindelijk' de kinderen starten die al in het bezit zijn van een zwemdiploma. Er zijn heel veel baantjes door iedereen gezwommen. Heel goed gedaan! Er zijn metingen gedaan van 140 banen (3,5 km!) van Maxim Keuper en Bart van Gisbergen.

Na het zwemmen lekker opwarmen met warme chocolade melk en ook de speculaasjes waren weer erg geliefd bij iedereen. In totaal hebben 96 kinderen meegedaan! Hanna Sickler zwom voor de 8e keer mee, voor haar was er dan ook een goud 8 medaille.

Zwemmers bedankt voor jullie gezelligheid tijdens de zwemvierdaagse. En natuurlijk de vrijwilligers hartelijk bedankt! Zonder jullie hulp was dit evenement niet mogelijk geweest.

Namens het comité,
Lenka Fossen, Heleen Klinkenberg.
Judith Visser

februari 2010 RASKRABEL 32

advertentie

with KLM you've got
a ticket to the world

The Reliable Airline **KLM**
Real Dutch Airlines

We've got the whole world covered for you. With our Skyteam partners we fly to nearly 800 destinations. With KLM you get great deals and fast connections to more places than you've got time to go to.

zwemmen in Abu Dhabi

Ik kreeg kriebels in mijn buik toen ik erachter kwam dat ik naar Abu Dhabi mocht met het zwemteam van de ABA. Van 11 tot 13 november zou ik (zonder ouders!) naar de grootste zwemwedstrijd van het jaar in Abu Dhabi gaan, gehouden op Al Raha International School, RIS. Samen met eenentwintig andere zwemmers en drie coaches zouden we 11 november op het vliegtuig stappen.

11 november. Mam brengt me naar het vliegveld; snel troggel ik nog twee tijdschriften af!!! Na een lang afscheid lopen we naar de incheckbalie. Paspoorten moesten na het gebruik terug worden gegeven aan de coaches. Na het boarden was er een probleem: een meisje werd van de vlucht gehaald omdat hij te vol zat. Het meisje heeft de volgende vlucht genomen want ze was oud genoeg.

Aangekomen in Abu Dhabi reden we met de bus naar de school waar de volgende dag onze wedstrijd gehouden zou worden. Daar stonden onze gastouders. Ik werd met mijn beste vriendin bij een Franse familie ingedeeld! Ze waren hartstikke aardig en gaven ons alles wat we wilden. We gingen snel slapen om de volgende dag goed klaar te zijn voor de zwemwedstrijd!

Dag 1, 12 november.

Onze gastouders brachten ons naar het zwembad. Het zwembad is 25 meter lang en we kregen een zitplaats waar we onze spullen konden neerzetten en lekker konden zitten na de races. Iedereen is opgewonden terwijl we naar een plekje zoeken. We doen een paar snelle stretches, doen onze swim caps aan en beginnen aan onze 15 minuten warming-up. Tijdens zo'n warming-up zwem ik 150 borsterawl, 4x50 drill/swim, turn en starts! Ik zwom in het eerste evenement van de dag: 100

borsterawl!
In de race kwam ik op de tweede plaats!

Ik kon even rusten tot mijn volgende race, 100 Individual Medley (IM). Die race ging wel ok. Ik kwam uiteindelijk als derde aan, iets wat ik niet had verwacht!! Vlak daarna moest ik 50 m schoolslag zwemmen!! Die afstand ging echt niet goed. Ik was zo moe van de 100 IM, dat ik niet sneller leek te kunnen. Aan het einde van de dag moesten we nog een medley relay doen en: ons team is derde geworden! 's Avonds hadden we een b.b.q. night met alle teams en een disco. Het was heel leuk.

Dag 2, 13 november.

Onze gastvrouw had een lekker ontbijt gemaakt en we konden er weer helemaal tegen aan. Vandaag moest ik 100m rugslag en 50m freestyle zwemmen. 100 rugslag was echt mijn topevenement, daarmee ben ik zelfs eerste geworden!!!! Jippie, ik was echt heel blij! Hierna moest ik een 50 m borsterawl zwemmen. Hiermee heb ik geen rang gekregen. Na nog een paar relays waren we bij het einde van de zwemcompetitie aangekomen. Toen kwam de prijsuitreiking. Ik werd vier keer naar voren geroepen. We mochten op een speciaal platform staan en het was echt heel gaaf. ISAC 2009 Abu Dhabi was echt iets wat ik nooit meer zal vergeten!!

Nadine Reumer

Terugreis naar Holland

Na een verblijf van bijna 5 jaar in Sohar besloten we per auto naar Holland terug te rijden. Begin 2009 werd de auto gekocht en begonnen we met het inwinnen van ervaring van eerdere globetrotters, zoals families Koper (PDO), Dedden (ex-SIPC) en Welling (ex-PDO).

Met hun adviezen en de informatie uit reisboeken en landkaarten begon zich een beeld te vormen van de reis. Begin juni begonnen we met de feitelijke voorbereidingen, die parallel liepen aan de verdere voorbereiding van de repatriëring naar Holland. Visa voor Saoedie Arabië, Jordanië en Syrië werden (in omgekeerde volgorde) aangevraagd en met moeite werd net op tijd een autoverzekering geregeld. Na een geweldige afscheidshappening konden we met een volgepakte auto – uitgezwaaid door wat vrienden - op 1 juli samen met onze Omaanse PR man naar de Omaans-UAE grens afreizen om ons "uit te laten klaren".

Onze eerste stop was in een luxe hotel op 100 km van de SA grens; hier konden we ons voorbereiden op de grote sprong door SA en de auto beschermen tegen eventuele zandstormen.

Het is ons nog steeds niet duidelijk wat we aan de grens gedaan hebben, maar door andere lotgenoten te volgen, vriendelijk te lachen, enkele woorden Arabisch te spreken, geduld te hebben in 45 graden, hadden we in een klein uur ons "toegangsbewijs". In Damman ontmoetten we een oud-dorpsgenoot uit Sohar. Sabien moest een burka dragen en uiteraard eten in een ruimte gescheiden van het mannenvolk.

En dan de volgende dag de woestijn in: 1500 km rechte met totaal niets anders om je heen dan

een verdwaalde kudde kamelen, scharrige benzinstations (11 cent per liter!) en een oliepijpleiding langs de Irakese grens. Halverwege vonden we een hotel in het dorp Ar'ar; een welkome onderbreking in 49 graden Celsius.

Onze volgende bestemming was een luxe resort aan de Dode Zee in Jordanië. Genieten van de service, het zwembad en het lekkere eten. En je verbazen over het effect als je gaat zwemmen in het extreem zoute water van de Dode Zee. Na Mount Nebo (Mohammed zag hier het Beloofde Land) en wat oude plaatsen in de buurt bezocht te hebben, reisden we over de King's Highway naar het zuiden met bestemming Petra, bekend van de kloven en gebouwen uitgehouwen in de rotsgrond. Met behulp van ezels werd de tocht wat lichter en de indrukken zullen wij niet gauw vergeten.

Over de Desert Highway naar Jerash, beroemd om haar enorme Romeinse nederzetting. Dit keer was ons onderkomen een soort van jeugdherberg gelegen in een olijf boomgaard. We waren de enige gasten.

Ook de grensovergang naar Syrië werd zonder hobbels genomen (Holland?Football ... Van Basten.... Go now!!!). Op naar Damascus: een heksenketel op wielen en alle borden in het Arabisch. Een familie in auto aangesproken, die spontaan aanbood een

kwartier lang ons voor te rijden om het hotel te wijzen. Onze puzzeltocht werd beloond met de gastvrijheid van een heel intiem en origineel hotelletje

Jordanië: Petra

Saoedie Arabië: de auto beschermen tegen eventuele zandstormen

met traditionele binnenplaats en kamers. Vanuit dit strategisch gelegen onderkomen waren we in staat alle bijzonderheden wandelend te bezoeken: Bazaar, Umayyad Moskee, citadel en Azem Paleis. Na drie nachten door naar Aleppo. Weer een uitgestrekte bazaar en een citadelruïne op een berg met een prachtig uitzicht op de lagergelegen stad.

Dan door naar Turkije - dan ben je al bijna in Europa - verbeeldde we ons. In Cappadocië was ons hotel in de stijl van de rotswoningen, waar C. beroemd om is. Diner met optreden van lokale muzikanten en uitzicht op een van de grote bergen met uitgehouwen woningen. We bezochten een complete ondergrondse stad; voor bezoekers zonder last van claustrofobie.

Dwars door het land naar Istanbul, waar we na enkele rondjes door de binnenstad ons hotel vonden met dakterras waarvandaan alle bezienswaardigheden te zien waren. Dus ook hier was weer alles op loopafstand te bereiken: Aya Sophia moskee (voormalige basiliek), de grote bazaar, ondergrondse waterreservoirs uit de Byzantijnse tijd, Topkapi Paleis en het nieuwere paleis van de sultans uitkijkend over de Bosporus. Pracht en praal alom.

We moesten door en vervolgden onze tocht richting Bulgarije. Over een verlaten snelweg naar de grens, waar we na wat mysterieuze handelingen over mochten. We overnachtten in Plovdiv, een plaatsje met een verstopt Romeins amfiteater en even verderop een vriendelijk restaurant waar je lekker kon eten. Dan over smalle wegen met kuilen door een vriendelijk landschap op weg naar Servië.

Servië, het landschap is vriendelijk, de mensen wat minder; zeker het effect van een lange burgeroorlog. In Belgrado bezoeken we het fort, met uitzicht over de Donau, en eten op een gezellig eetterras (met live muziek van twee kanten). Door naar Kroatië, met verkeersborden nog steeds

in het Cyrillisch. Met enig richtingsgevoel vonden we ons hotel in Zagreb. Er restte ons genoeg tijd om de stad te bezoeken: regeringsgebouwen knus op een heuvel in de stad rond een klein kerkplein met de voor die streek typische dakpannen.

De volgende dag reden we naar de "mooiste streek van Kroatië" in het noorden met een prachtig aristocratisch kasteel (Trakoscan) op een heuvel.

Dan gingen we richting de Riviera van Istrië en overnachtten in een Toscaans aandoend dorpje op een heuvel, waar de volgende dag een jaarlijks filmfestival werd gehouden; drukte alom en dus extra gezellig. Vanaf hier staken we via Slovenië door naar Italië en Frankrijk waar we een paar dagen een aantal familieleden en vrienden bezochten voordat we langzaam weer terug zouden keren naar Holland.

We hebben een fantastische reis achter de rug, waarbij we 10.000 km gereden hebben door 15 landen, over achtbaanse snelwegen en landweggetjes, door woestijnen, bossen, bergen en steden, verbleven in luxe resorts en jeugdherbergen, ontmoetten talloze (meestal) vriendelijke bewoners, die allemaal vreemde talen spraken en andere culturen hadden, hebben hete en natte omstandigheden moeten trotseren, hebben hoge citadels beklommen en door ondergrondse steden gekropen. We zouden het zo weer doen.

Meer lezen? www.familieleupen.web-log.nl

Sabien en Diederik Leupen

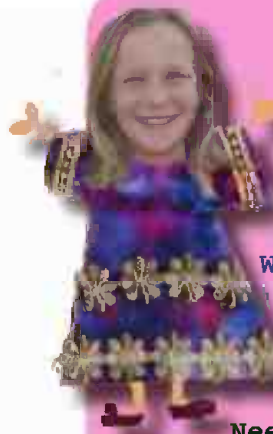
Syrië: Umayyad Moskee

Turkije: Cappadocië

KINDERPAGINA

Interview met **Jette**
door **Sanne**

Hoelang woon je al in Oman?
Ik woon hier al 2 jaar.
Als je gaat kamperen (in Oman) geniet je dan van het uitzicht? Soms
Waarom moest je naar Oman verhuizen? Door mijn vaders werk.
Heb je er spijt van dat je naar Oman ging verhuizen?
Nee, want het is super leuk.
In welke groep zat je toen je naar Oman verhuisde? Half groep 6

Interview met **Diederik** door
Wessel

Hey beste lezer.
Ik heb Diederik Keuper ge interviewd.
Waarom ben je naar Oman verhuisd? Ik ben naar Oman verhuisd omdat mijn vader hier een baan kon krijgen.
Hoelang woon je al in Oman? Ik woon hier al 2 jaar en 9 maanden
Wat is het leukste dat je hier in Oman hebt gedaan? Naar een wadi gaan. Ik vond Wadi Bani Khaled het leukste.

Interview met **Wybe**
door **Diederik**

Wybe woont al sinds hij 4 is in Oman en is nu 11 jaar. Hij woont hier al 8 jaar en gaat hoogstwaarschijnlijk dit jaar weg of hij blijft nog een jaartje. Hij weet niet meer zo goed van toen hij naar Oman verhuisde, omdat hij toen nog heel klein was.
De mooiste plek waar Wybe ooit in Oman is geweest is het Schildpadden strand. Echt een aanradertje zegt hij. Zijn favoriete sport is voetbal dat doet hij namelijk elke pauze.
Als hij hier weg gaat, zal hij al zijn vrienden heel erg missen heeft hij gezegd. Als hij hier nog blijft, gaat hij naar de BSM. Hartelijk bedankt voor het interview Wybe.

Interview met **Sanne** door **Jette**

Hoelang woon je hier en hoelang wil je hier blijven wonen? Ik woon hier al 6 jaar en ik wil aan het eind van groep 8 weg.
Welk van je school jaren vond je het leukst? Groep 2, 3 en 5
Naar welke school wil je na groep 8?
Dat weet ik nog niet, want ik ga verhuizen.
Wat zijn je hobby's hier, die je in een ander land niet kunt doen?
Geen, want de meeste dingen kun je in een ander land ook doen.
Zou je ooit willen verhuizen naar een ander land? Ik heb aan de ene kant wel zin om naar een ander land te verhuizen, maar aan de andere kant niet.

Interview met **Els** door **Gijs**

Ik interview Els. Zij is 11 jaar en zit in groep 8. Voordat zij in Oman heeft gewoond, woonde zij in Gabon in Afrika.
Hoe lang woon je al in Oman?
Al drie en een half jaar.
Als je mocht kiezen om te verhuizen naar Nederland of hier in Oman te blijven, wat zou je dan doen? Hier blijven, maar na een paar jaar weer terug naar Nederland.
Vind je het vervelend om zo ver weg van je familie te wonen? Soms wel, soms niet

Interview met **Wessel**
door **Tim**

Ik heb Wessel genterviewd hij is 12 jaar oud. Wessel vindt het leuk in Oman maar wel een beetje heet. Wessel vindt de wadi tochten die je kan maken het leukste aan Oman. Wessel zijn beste vriend in Oman is Bart van Gisbergen. Wessel vond het zo erg toen hij hier heen ging omdat hij toen klein was.

Interview **Aydin** door Lara

Aydin woonde erg lang in Nederland. Wel 10 jaar! Nu woont ze in Oman. Ze woont hier al 1,5 jaar. Ze heeft het hier erg naar haar zin, alleen wil ze wel heel graag naar Nederland omdat ze al haar familie en vrienden mist. Ook al zijn hier ook leuke meisjes om mee te giebelen en te gabbelen. Ook zijn hier leuke school activiteiten zoals art class en hockey. Maar toch mist ze de goede oude tijden dat ze met haar vriendinnen in Nederland leuke dingen ging doen. Ze is hier komen wonen omdat haar vader hier een goede baan had gevonden. Als ze klaar is met de PDO school gaat ze naar BSM en daarna weer naar Nederland. Ze gokt dat ze hier nog 1,5 tot 2 jaar blijft wonen.

Bedankt voor je interview Aydin

Interview met **Bart**
door Ingeborg

Ik heb Bart ge interviewd. Bart is 11 jaar, en hij zit in groep 8. En hij woont bijna 7 jaar in Oman.

Vind je het leuk in Oman?

Ja, heel erg leuk.

Hoe lang blijf je hier nog?

Nog 1 jaar.

Wat doe je meestal in het weekend? Tv kijken, kamperen, zwemmen en nog meer dingen.

Naar welke school ga je na groep 8? Naar de BSM.

Waarom ben je hier gaan wonen? Mijn vader heeft een baan gekregen bij Shell.

Wat voor sport doe je in Oman? Voetbal, tennis, hockey en waterpolo.

Interview met **Ingeborg**
door Bart

Ik heb Ingeborg ge interviewd, zij is 11 jaar oud.

Ingeborg vindt het leuk in Oman, omdat het bijna altijd lekker warm is en je hier leuke tripjes kunt maken. Ingeborg woont hier al 2 en een half jaar. Soms gaat wij wel eens kamperen, en dat doet ze meestal in de Wahiba s.

Interview met **Gijs** door Els

Ik heb Gijs ge interviewd. Hij woont in Oman omdat zijn vader hier werkt. Hij gaat volgend jaar waarschijnlijk naar Nederland, hij vindt het wel leuk om naar Nederland te gaan, maar hij zou ook wel nog even hier willen blijven. De twee mooiste plekken in Oman vindt Gijs de Empty Quarters en Huquf. Hij heeft op beide plekken gekampeerd. Hij zal het iemand anders ook willen aanraden om hier een paar jaartjes te blijven. Omdat het een mooi land is om even te gaan kamperen of lekker te zonnen.

Interview met **Lara** door Aydin

Waarom woon je in Oman? Ik wilde zelf in Oman wonen en mijn vader kreeg hier gelukkig een baan.

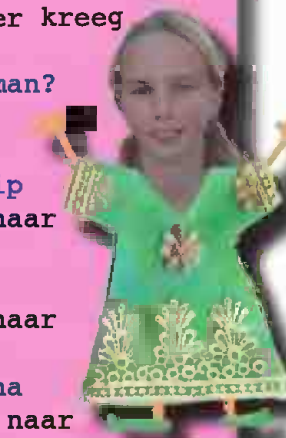
Hoelang blijf je nog in Oman?

Ik blijf hier denk ik nog 1 jaar.

Ben je vaak op een waditrip geweest? Ja, ik ben vaak naar een wadi geweest

Zo ja, waar ben je heen geweest? Ik ben naar o.a. naar Nizwa geweest.

Naar welke school ga je na groep acht? Naar de ABA of naar de BSM.

Interview met **Wessel** door Wybe.

Ik heb een interview gehad met Wessel de Kruijff.

Hoelang woon je al in Oman? Wessel woont al zes jaar in Oman.

Wat is het leukste dat je ooit in Oman gedaan hebt? Naar Bar Al Hikman gaan, daar werd hij wakker gemaakt door dolfinen.

Hoelang blijf je nog in Oman? Wessel en zijn familie weten het nog niet.

Wil je nog in Oman wonen? Wessel wil nog wel even in Oman blijven wonen.

Dit interview is gemaakt door Wybe. Met dank aan Wessel.

Schildervriendinnen

Door Tania Hens

Desiree Rader kwam in 1995 in Oman wonen en ik kwam twee jaar later. Toch ontmoetten we elkaar pas voor het eerst in 1999 tijdens schilderlessen van Jan van Rossem bij "Daat Art".

We waren allebei al op heel jonge leeftijd begonnen met tekenen en schilderen, Desiree op Java en ik in het toenmalige Nieuw-Guinea. Later, eenmaal in Nederland, wilden we allebei eigenlijk naar de kunstacademie, maar onze ouders en leraren raadden ons aan om een universitaire opleiding te doen en kunst als hobby te houden.

Pas in Oman kregen we door een samenloop van omstandigheden de gelegenheid om onze passie serieus te nemen en ons weer aan het schilderen te wijden.

Desiree had nu in Oman meer tijd nu de kinderen teenagers waren en wat voor haar als een hobby begon, werd nu een manier van leven.

Ik had tot die tijd als geoloog in de olie-industrie gewerkt. Op een dag vroeg mijn baas bij PDO hoe ik mezelf in het bedrijf zag en tot mijn verbazing antwoordde ik: "I actually see myself as an artist." En voordat ik het wist, werd het bedrijf gereorganiseerd en kon ik vertrekken. Kort daarna volgde ik alle art lessen die er maar bij de PDO-club gegeven werden en genoot!

Ook Desiree volgde lessen in diverse media. Samen met een schildergroepje trokken we eropuit om buiten te aquarelleren in de omgeving van Muscat. We leerden een scala van nieuwe technieken en namen deel aan allerlei kunsttentoonstellingen. Zo leerden we elkaar goed kennen en ontdekten dat we veel gemeen hadden.

Eind 2000 vertrokken mijn man en ik uit Oman om een paar jaar te gaan zeilen. We maakten een inspirerende reis door Europa, staken de Atlantische Oceaan over en zeilden rond in het Caribische gebied. Ik ging aan boord door met

schilderen en nam onderweg schilderles van diverse kunstenaars. Ik exposeerde mijn werk in Panama en verkocht een paar schilderijen.

Desiree bleef langer in Oman en ging ook door met schilderen. Zij en haar gezin werden in 2002 overgeplaatst van Oman naar Nederland, waar ze alsnog naar de kunstacademie ging. Ze maakte er veel schilderijen die ze ook tentoonstelde.

In 2004 ging ze naar Dubai, waar ze lid werd van Dubai International Arts Centre en exposeerde haar werk en verkocht een aantal schilderijen.

Over de jaren hielden we contact.

In 2005 kwam ik terug in Oman en een jaar later ontmoetten Desiree en ik elkaar weer, toen ook zij weer in Oman kwam wonen.

In 2008 hield ik een tentoonstelling, waar ik een aantal schilderijen verkocht.

En nu schilderen we weer samen, ook al woont Desiree sinds 2008 in Dubai. Zo werd het plan geboren om samen een tentoonstelling te houden.

Wij worden geïnspireerd door natuur, mensen, cultuur en muziek. Onze werken zijn heel gevarieerd, expressief en kleurrijk, vandaar de naam van de tentoonstelling: "Colourful Treasures". We hebben in enkele schilderijen ook natuurlijke Omaanse pigmenten gebruikt. De tentoonstelling is de vijfde in de Raymond Weil Art Exhibition Series en wordt door Crowne Plaza Muscat en Al Madina Art Gallery georganiseerd. De tentoonstelling wordt op 16 februari 2010 om 19.30 uur in Crowne Plaza geopend door onze ambassadeur ZE Stefan van Wersch. We nodigen iedereen uit om bij de opening aanwezig te zijn.

Contactgegevens: e-mail: desi_er@hotmail.com, GSM +971-50-4540489

Websites: www.creativeartexpression.com, www.syalegria.com / e-mail: TaniaHens@yahoo.com Tel: +968-24603781/ GSM: +968-92526815

ART EXHIBITION

Colourful Treasures

Tania Hens
and
Desiree Rader

Feb 16th – 19th, 2010
Crowne Plaza Muscat

Feb 20th – Mar 2nd, 2010
Al Madina Art Gallery

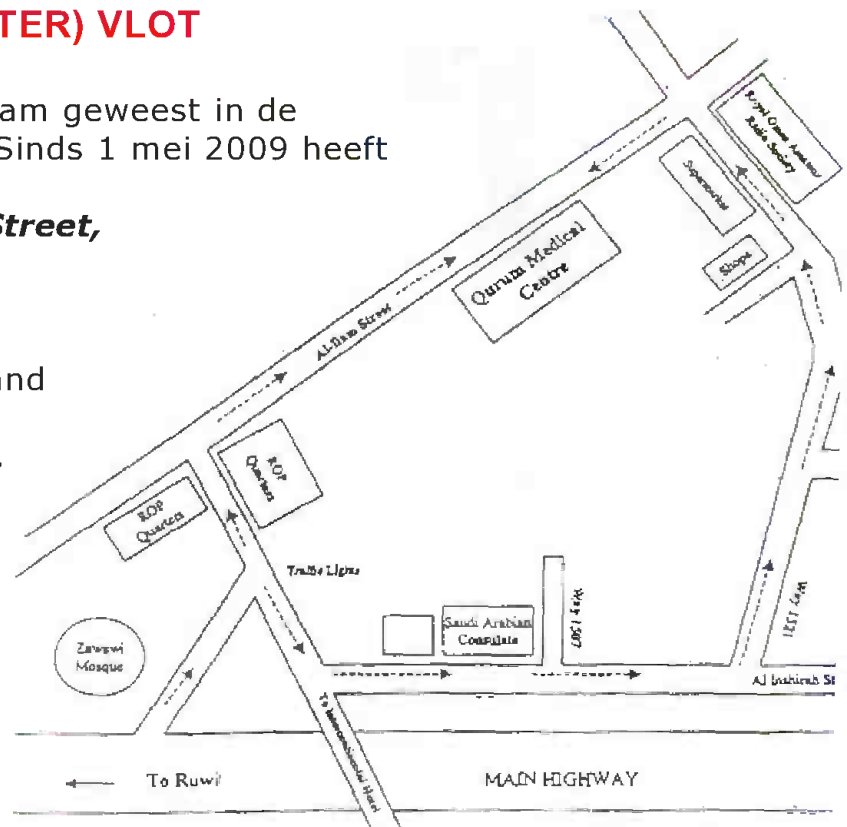
PRAKTIJK TANDARTS PEYE (PETER) VLOT

Dr. Peye Vlot is sinds 1989 werkzaam geweest in de Medident Clinic in Medinat Qaboos. Sinds 1 mei 2009 heeft hij zijn loopbaan voortgezet in de **Qurum Medical Clinic, 61 Al Ilam Street, Medinat Al Ilam** (zie plattegrond).

Peye heeft een samenwerkingsverband met zijn collega

Dr. Mike Deworsop (Orthodontist).

Voor afspraken is Peye Vlot te bereiken via **99476758** of **24692898 / 24604547**.

VRIJMARKT
VRIJDAG 30 APRIL 2010

KOM OOK NAAR DE FEESTELIJKE OPENING VAN DE VRIJMARKT
HET BEGINT OM 17.00 UUR OP SAYALA TERRACE
DE MARKT DUURT TOT 18.30 UUR GEVOLGD DOOR EEN

KINDERDISCO

EINDTIJD 19.30

ALLE KINDEREN MOGEN KOPEN EN VERKOPEN (OUDERS MOGEN NATUURLIJK OOK KOPEN!)
2^E-HANDS SPEELGOED, KNUITSELS, BOEKEN, ZELFGEMAAKTE LEKKERE HAPJES EN
DRANKJES, ZELF VERZONNEN SPELLETJES, OF MISSCHIEN WIL JE MUZIEK MAKEN EN
DAARMEE EEN PAAR BAIZA VERDIENEN!

VERGEET NIET JE ORANJE KLEREN!

INSCHRIJVEN BIJ WILLEMINE VERPLICHT, VOOR MEER INFO:
WILLEMINE.RIDDERHOF@GMAIL.COM / [96726705](tel:96726705)
NAMENS HET ORGANISEREND COMITÉ:
CORINE, HELEEN, HESTER, LINDE, WILLEMINE

PDORC Annual Regatta 2010 March 11, 12

Kick off party Wed. Night

**Dinner & Dancing
Thurs. Night**

Fancy dress competition,
sand castle competition,
photo contest,
jeu de boules,
volleyball,
and more...

Don't miss this fun-filled weekend !

Cost; 35 OMR/team

Minimum of 8 people per team

Newcomers welcome - contact Aly for details

Registration deadline Feb. 23

To register; email Aly.Brandenburg@pdo.co.om

Holland Comité Oman 2009 - 2010

Augustus 2009

Za	Zon	Ma	Di	Wo	Do	Vr
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Ramadhan

September 2009

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Ramadhan

Eld al Fitr

Oktober 2009

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Kick off Party

Progressive dinner

November 2009

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

Annual fireworks

National Day*

End of year fishing Party

Wahiba Challenge

Aankomst Sint

Eid Al Adha*

Zwem4daagse

National Day PDO school

December 2009

Kerstvakantie:
BSM 19/12 - 3/1
PDO 17/12 - 8/1
ABA 19/12 - 8/1
Talsm 16/12 - 8/1

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

Huisbezoeken Sint

Islamitisch NY (1431)

Bezoek Sint aan PDO school

PDORC NY Party

International Fair*

Januari 2010

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31					

Nieuwjaarsborrel

Februari 2010

Midterm:
BSM 20/2 - 24/2
PDO 23/2 - 24/2
ABA 23/2 - 24/2
Talsm

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28					

Kinderfeest

Avond4daagse

Prophet Birthday

Maart 2010

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Avond4daagse

Annual Regatta

Canadian Stampede

Oranjebal

April 2010

Paasvakantie:
BSM 3/4 - 16/4
PDO 3/4 - 16/4
ABA 3/4 - 7/4
Talsm 27/3 - 4/4

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Koninginnedag receptie

Vrijmarkt

Mei 2010

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Island Swim

Nederlandse Filmweek

Midterm:
PDO 29/5 - 31/5
(onder voorbehoud)

Juni 2010

Zomervakantie:
Talsm 9/6

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

Juli 2010

Za	Zo	Ma	Di	Wo	Do	Vr
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Zomervakantie:
BSM 1/7
PDO 1/7
ABA 17/7

De datum van het Cabaret is nog niet bekend.
Met een * gemarkeerde data zijn onder voorbehoud

Prikkbord

Vrijwilligers gezocht voor het helpen bij de paardrijlessen met gehandicapte kinderen op de maandag-, of zaterdagmiddag.

Vrijwilligers gezocht voor het vervullen van verschillende (vrijwillige) taken voor de stichting PETRA (zie blz 14 en 15)

Vrijwilliger gezocht voor het bouwen en onderhouden van een website voor de stichting PETRA (zie blz 14 en 15)

bel Sandra Kapoh, gsm 99209989

EEN GOEDE TIP

Medewerkers van ambulancediensten maken steeds vaker mee dat de patiënt wel een mobieltje bij zich heeft, maar dat de hele gsm moet worden doorgespit om het telefoonnummer te vinden van ouder/partner

Het voorstel is dat iedereen in zijn GSM een adres creëert onder den naam "ICE" (=In Case of Emergency). Onder deze naam sla je het telefoonnummer op van de persoon die gecontacteerd moet worden, in geval van nood.

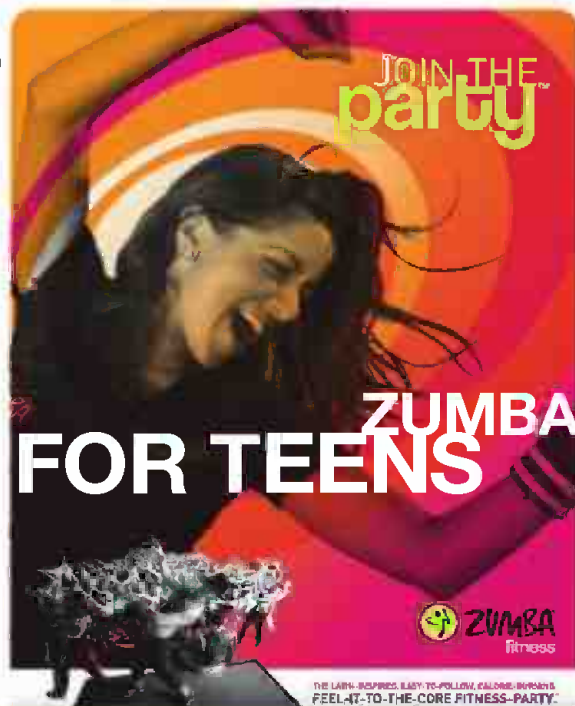
"ICE" IS ONDERTUSSEN AL INTERNATIONAAL ERKEND ALS AFKORTING.

Vanaf dan weten de politie, de ambulanciers, de dokter, enz... Steeds wie ze moeten contacteren.

Creëer nu meteen een ICE-adres met telefoonnummer in je GSM

Wil je in de volgende Raskrabel ook een advertentie zetten, stuur dan een email naar raskrabel@hotmail.com

Gezocht:
tweedehands
houten
tuintmeubel-
lair.
96936535

Op maandagmiddag van 15:00 tot 16:00
@ RAHRC Fitness Centre, aerobic studio
voor meisjes en jongens vanaf 10 jaar

voor meer informatie bel Paola 99263489

illustraties en ontwerpen
voor unieke en persoonlijke
geboortekaartjes.

kijk op

www.joeandjules.wordpress.com

ORANJEBAL 18-03-2010

FROM AMSTERDAM WITH LOVE

TICKET SALES:

➤ At the Kinderfeest,
11/02/2010

➤ PDO School:
Heleen 92870110
Helga 95714209

➤ MQ area:
Yvonne 95319493

➤ PDO, Orange Wing
158, Mark van de
Velden 99470077

➤ The Intercontinental

Intercontinental Hotel from 7.30 PM till late, 30 RO p.p., food & drinks included

Dress code : black tie or national dress

Sponsoring the Al Wafa Centre for disabled children in Amerat

BlackBerry[®] for everyone!

To those who always wanted to experience the uniqueness of a BlackBerry[®]

Nawras now gives you the opportunity to own a brand new BlackBerry[®] Curve[™] 8520 Smartphone with Arabic keyboard for only 119 Rials. To make it even more attractive, you will also get a full month's free BlackBerry[®] subscription of your choice.

Experience the BlackBerry[®] Curve[™] 8520 and the many benefits it holds for your business and personal life, backed by great value and pleasingly different service from Nawras.

- This offer is valid until 10th March 2010 at all Nawras stores.

For more information, please visit our website www.nawras.om/blackberry or send email to nbs@nawras.om or call 9501 1506

nawras
Business Solutions Get closer

النورس
nawras